

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sēfer ḥāsîdîm

Yehudah ben Shemu'el <he-Ḥasid>

Frankfurt a. M., 1924

רפסח יללכל תוחתפמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-6540

מפתחות לכללי הספר.

סימן	סימן
א. סוד יראי אלהים. בו מדובר עיד יראי השם. עיד שמירת השבת. עיד תלמוד תורה. עיד המתים ומבאר פסוקים אחדים בתנ"ך.	כ. מי שנכב או שלקת. שלא לבייש את שני העושה תשובה.
ב. תחילת חכמה יראת ה'. עיד עבודת הכורא ועיד יצר הטוב ויצר הרע.	כא. ראובן נול קרקע. עיד השבת הגולה. כתיב ויותר מהמה. כניל.
ג. ראשית חכמה יראת ה'. עיד יראת ה'. כל דבר מצוה. עיד מחשבה כמעשה.	כב. ומעשה באחד שגול לישראל. כניל ועיד נול של נוי.
ד. כמעשה באדם אחד. כניל.	כג. בכל פרישת ענין חסאת. החכם נענש יותר מזולתו.
ה. פעם אחת היה. כניל.	כד. כתיב חסאנו רשענו. כל ישראל ערבים זה בזה.
ו. המכבד יכבד כל שמכבד. לכבד את הספרים ולהתרחק מטומאה.	כז. מה שאמר ר' שמעון בן יוחאי. גדול וחשוב עולם הבא מן עדין.
ז. יראת ה' ראשית דעת. עיד יראת ה'. יראת ה' מקור חיים. כניל.	כח. זה ספר חסידים נכתב. עיד החסידים. אם יראה רשע באלה דברים. בעד מי חוקר הספר הזה. אשר ילמדוהו ויבינוהו להתלמידים.
יא. דרי י"ח יראת ה'. עיד קידוש השם. ועוד י"ח יראת ה'. עיד התפלה.	כט. כתיב ראשית חכמה יראת ה'. להתרחק מן הגאווה ונתן טעמים לזה.
יב. למד זה למד. עיד הלימוד ומבוארים בו פסוקים אחדים בתנ"ך.	ל. ידענו כי זה העולם. עיד עולם הזה ועולם הבא ותשלום שכר לעושי טוב.
יג. מעשה שנכנסו שבעה זקנים. עיד יראת ה' ועיד יראת חטא.	לא. ומי שמת ורבו עבירות. היאך סענישין את האדם על עברותיו.
יד. למוד לך מאחת הרבה. כי הכל תלוי בגורת העליון, וגם כי לא נברא דבר אחד לבטלה.	לב. ומי שהזכיר מן החכמים. עיד העתירה בעד החוטאים. כדי שיוקל ענשם. עיד נסיון ועיד שכר ועונש.
טו. אדם שהיה הולך בספינה. עיד שכר ועונש.	לג. בית שמאי אומרים צדיקים. עיד צדיקים ורשעים ועיד יום הדין ועיד שאסור לשנות ממה שנבלו הראשונים.
טז. כתיב איש כחטאו יומתו. עיד מאיזה שנה יקרא בר עונשין.	לד. ועוד הנותן והנותן בשבילו. עיד שאינה מועלת הצדקה שנותנין בעד החוטא לאחד מותו.
יז. איזה יועץ חכם. עיד לשמור את עצמו מן החטא.	לה. מעשה בחסיד אחד. כניל.
יח. העושה תשובה יש לו. עיד התשובה וענין מעות לא יוכל לתקון.	
יט. מי שבא על אשת איש. כניל.	

סימן	סימן
ל. בשביל שבעה דברים. עיד מי אינו מתקבל בתשובה? ועוד איזה ענינים מתשובה.	ס. לא יושיב רשעים אצל צדיקים. להתרחק מן הרשעים, ועיד פת שחרית, ומבואר הפסוק תשמח בתולה במחול.
לו. ד' פעמים כתוב תשובה. עיד התשובה.	סא. הנותן יין למי שעסקו. נותן מעט לקידוש על היין.
לז. הבא על אשת איש. היאך יעשה אדם התשובה.	סב. במסכת מועד קמן פירש. מפרש דברי הנמרא במיך.
לט. וזאת לשבים אם נודע. עיד שהעושה תשובה צריך להתבייש.	סג. מעשה באדם אחד שהיה. עיד שאסור לענות את הבהמה.
מ. והנאף לא יאמר. עיד שלא יפרט האדם את חטאו.	סד. כתיב גום זהב וחלי כתם. להתרחק כל דבר המביא לידי עבירה.
מא. ויתפלל בלב נשבר. אופן וענין התשובה.	סה. כתיב הורד עדיך מעליך. עיד יום הכפורים.
מב. ומעשה הטוב ומחשבה. כניל.	סו. אמר ר' יהודה אין היחיד. עיד התענית.
מג. והמורה ישאל לו תהלה. עיד הנהגת המורה עם העושה תשובה. שבא לפניו ועיד היצרים.	סז. והראשונים כשהיו מתענין. כניל.
מד. ועל הרור אשה בעת שבא. עיד אופן התשובה.	סט. שמשון נבור שבנכורים. להתרחק מן הנשים פן יכשל ברשתן.
מה. שלשה מיני יצר הרע. עיד היצרים.	ע. ראובן שאמר לשמעון. כניל.
מו. יצר הרע דומה לחיכוך. כניל.	עא. אחד היה נואף. עיד התשובה.
מז. לא תחמד כתיב. להתרחק מן העברה ואף מן הרחורים רעים.	עב. חסידים הראשונים היו כותבים. כניל.
מח. מעשה בחסיד אחד. כניל.	עג. אחד נגב ונתנו חרם. עיד שגדול זכות עושה התשובה.
מט. ומי שמהרהר באשה. כניל.	עד. אדם שנכב לחברו כגון. עיד תקנת השבים, ועיד שחייב אדם להוציא את זולתו מחשדא.
נ. מעשה באחד ששאל. כניל.	עה. ואמרו אם התחטא ביום הכפורים. כיצד יתודה האדם ביום הכפורים.
נא. אדם שבא לידו עברה. להתרחק מן העברה בכל ענין.	עו. לא יתכן לאדם שיביא. עיד שצריך האדם לפעמים להכניס את עצמו בחשד.
נב. שלשה אנשים באו לפני חכמים. עיד התשובה.	עז. מעשה בשני בני אדם. כניל.
נג. אמר השני אני ריב. כניל.	עה. כל מי שמביא עצמו לידי חשד. להתרחק מכל אדם אשר יוכל לגרום לו כי יחשדוהו.
נד. כתיב כי את כל. עיד שמענישין את האדם אף אם עבר שלא בכונה וכן לעושה מצוה.	עט. חלקן חור פתוח לרשות. כניל.
נה. שלשה פנים אסורים לראות. עיד שאסור להסתכל בפני עיז וכדומה.	פ. דמעשה היה בחסיד שעשה. עיד שצריך האדם למנוע זולתו מן העברה, אף אם בזה הוא מושך על עצמו חוט של חשד ותאמר האשה ולמה חשבת. עיד מחשבה כמעשה.
נו. ואסור לראות שום אדם. עיד שלא לגרום שום בושת לאדם.	פא. כמעשה.
נז. אל יקבל אדם בכיתו. להתרחק מן הרחור וכן מן בטול תורה.	פב. לוי בריה דרב הונא. עיד שצריך האדם להוציא את עצמו מן החשד ובאיזה אופן.
נח. צא ולמד מן שר של גוים. עיד שיש לעשות סייג לדבר.	
נט. מכל מה שהוא בתוב. להתרחק מן העברה.	

סימן	סימן
פג.	אל ינקה אדם את עצמו. עיד הגיל.
פד.	כתי' והייתם נקיים מה' ומיש'. עיד הגיל.
פה.	כתיב לב יודע מרת נפשו. עיד שיגיד האדם צערו לוולתו ורק לאלה המשתתפים בצערו.
פו.	ועתה אכתוב עונות הדומים. עיד שיש דברים שאדם דש אותם בעקביו, ובאמת ענשם מרובה.
פז.	אם בייש חברו ולא שמע. עיד שירחיק האדם את עצמו מלגרום לחברו כל ביוש.
פח.	אחד הוצרך ליקח עצה. כניל.
פט.	אדם שננב לחברו. עיד תקנת השדים ועיד ביוש.
צ.	רקק בו ולא הגיע הרוק. עיד הגיל וגם עיד לפי שאת חברו שביישו.
צא.	ראובן שהוציא שם רע. כניל.
צב.	אדם שמספר רעה מכני אדם. עיד כל הפוסל במומו פוסל.
צג.	שוחר טוב יבקש רצון. עיד שצריך לדבר זכות וטובות על חברו.
צד.	לעולם לא ידבר אדם. להתרחק מן הגאווה.
צה.	מי שאין לו בנים. עיד שלא לבייש שום אדם.
צו.	יהא זהיר אדם. עיד הגיל.
צז.	ראובן שתבע לבנו. עיד הגיל.
צח.	מי שאין לו או לאוהבו. כניל.
צט.	אדם הקורא בננעים. עיד שלא יבזה את מעשה ה'.
ק.	לא יאמר אדם ליהודי. להתרחק מלבייש את חברו.
קא.	לא עליכם כל עוברי הרך. עיד שיוחר האדם מלהוציא כל קללה מפיו.
קב.	בעיר אחת באו איש ובנו. עיד שיוחר האדם לגרום לחברו ענמת נפש.
קג.	אם מת לאדם בן קטן. כניל.
קד.	אם הוציא נעו מחוטמו. עיד שיוחר האדם מעשות שום הוזהר לחברו.
קה.	אל ישב אדם במקום שאוכלין. כניל.
קי.	יכול אדם לשקר כדי שלא יתבייש. עיד להתרחק מלבייש את חברו מותר לעשות שקר במקום שאין חטא ברבר הוזהר.
קו.	אדם תפיש את חברו בקהל. עיד שיהא זהיר האדם בלשונו.
קה.	ההולך עם הטובים. עיד שיש לדון את כל אדם לכף זכות.
קט.	אחד אמר לבנו. עיד שאסור להתלוצץ בדברי תורה.
קי.	אדם שמחשב לעשות מצוה. עיד שמחשבה כמעשה ועיד הרואה את הגולה.
קיא.	יש אדם שנלכד באותו עון שחוטא בו. עיד התשובה.
קיב.	אחד חילל שבת והוזהר. עיד הגיל על חילול שבת.
קיג.	מעשה כאיש אחד שאמר לחכם. להתרחק מן השקר ובוה ישמר מן החטא.
קיד.	אחד היה אומר לבחור אחד. עיד שצריך לכבד את ה'.
קיו.	כתיב ושנים עשרה מצבת. עיד שכל ישראל ערבים זה בזה.
קיז.	למה ישראל ערבים זה בזה. כניל.
קיח.	תהא ביראת ה' מן המנצחים. עיד שצריך האדם למחות כבוד עובדי עברה אם אינו מגיעו הזק מזה.
קיט.	מעשה בוקן אחד שאמץ לו. עיד שצריך האדם לותר על שלו ולהכנס עם כל אחד לפנים משורת הדין.
קכ.	מעשה בחסיד אחד שהוזהר. כניל.
קכא.	אחר היה מצער את החכם. כניל.
קכב.	שלושה אינם נודעים אלא. עיד בני אדם. כתיב ועתה הגיחה לי ויחר. להתרחק מן הכעס ומן קנאה ושנאה.
קכג.	ואחד שמע שהיו אומרים עליו. להתרחק אף מן חשש גול.
קכד.	יהודי אחד הלך למרחק. עיד שצריך האדם להיות נאמן עם אלהים ואנשים.
קכה.	כשנועם אדם על עובדי עברה. עיד המתינות ועיד שצריך להשתדל למנוע את הרבים מן החטא אף אם יבזה בזה קודש.
קכו.	מעשה בבן אחד שכיבדו אביו. עיד לעצור את הכעס.
קכז.	מעשה בצדיק אחד שהוזהר רגן. כניל.

סימן	מפתח	סימן
קב.	כל המבקש נקמה על שעשה. ע"ד מדה כנגד מדה.	קב.
קכט.	אל ידור אדם במקום שהאנשים להתרחק ממקללים.	קכט.
קל.	ממהרין להפרע מן האדם. ע"ד שיראה האדם, כי כל יצעקו עליו לאלהים.	קל.
קלא.	דע והבן כי ההורג את. ע"ד שגדול מאד עונש ההורג את הנפש.	קלא.
קלב.	מעשה באחד שמתו בניו. להתרחק מעשות הזיק לחברו אף במקום שיש לו מזה ריוח.	קלב.
קלג.	איש אחד היו לו בנים ובנות. ע"ד שאסור להונות אף את העכורים.	קלג.
קלד.	מעשה באחד שנתן בגו. ע"ד פוקר עון אבות על בנים.	קלד.
קלה.	אדם שנפטרה אשתו. להתרחק מן הדומה לכעורה.	קלה.
קלו.	אדם שיש לו שפחה. כניל.	קלו.
קלז.	שמואל דיהיב ליה דמיה. ע"ד שצריך האדם להכיר טובה וכל ידוה כפוי טובה.	קלז.
קלח.	כל מעשה גרמות שאדם. ע"ד שצריך לרחם על כל הברואים.	קלח.
קלט.	יודע צדיק נפש בהמתו. כניל.	קלט.
קמ.	ויאמר אליו מלאך ה'. כניל.	קמ.
קמא.	ואם יודע שיש לו. כניל.	קמא.
קמב.	איש אחד היה אכזר. כניל.	קמב.
קמג.	וכלב שאינו נושך. כניל.	קמג.
קמד.	מי שעשה בחייו. ע"ד העונש של הרודים בברואים.	קמד.
קמה.	מעשה היה בארץ ישמעאל. כניל.	קמה.
קמו.	לעולם אל יהא אדם. ע"ד כפוי טובה.	קמו.
קמז.	כל מי שחברו נענש. להתרחק מלגרום שום זיוק לחברו.	קמז.
קמח.	ואשר לא טוב עשה. כניל.	קמח.
קמט.	מי שצמא למים. כניל.	קמט.
קנ.	כתיב ולא אבה דור. כניל.	קנ.
קנא.	אחד שלח שלוחו לקנות. כניל.	קנא.
קנב.	הרי יהודים שהולכים למלחמה. ע"ד הגהגת האדם עם חבריו.	קנב.
קנג.	לאחד תפש חולי. ע"ד שמתר לשקר במקום שיועיל השקר לפקוד נפשות.	קנג.
קנד.	ויאמר אליו אלישע. כניל וע"ד הצואה. לעולם יתפלל אדם. ע"ד שמגלגלין חובה על ידי חייב.	קנד.
קנה.	אדם שהולך על ידו. ע"ד שיוהר האדם שלא תבא תקלה על ידו.	קנה.
קנו.	דע לך כי לא לפי. ע"ד העונש. כתיב אנכי סבותי. איזה עבירה חמורה מחברתה.	קנו.
קנז.	אחד היה לו שני מניקות. ע"ד שגדול עונש הגורם.	קנז.
קס.	לא תשים דמים בביתך. כניל.	קס.
קסא.	לפני עור לא תתן. כניל.	קסא.
קסב.	כתיב ולא תעמוד על דם. ע"ד ואהבת לרעך כמוך.	קסב.
קסג.	ואך את דמכם לנפשותיכם. ע"ד הגורם. כשם שחייב אדם על. ע"ד שחייב האדם לשמור את עצמו.	קסג.
קסד.	אדם שבאו עליו חומסים. כניל.	קסד.
קסה.	לא יראה אדם. כניל.	קסה.
קסו.	כתיב ואראה ואקום ואומר. כניל.	קסו.
קסז.	מי שחייב סקילה לא ילך. כניל וע"ד שנפרעין מן האדם.	קסז.
קסח.	בניא שעומדים בים. ע"ד שבמקום הצורך מותר להעניש את החוטא אף בשגגה.	קסח.
קסט.	אדם שרואה חבורת בני אדם. ע"ד שיש לחתוך אבר אחד כדי להציל כל הנפש.	קסט.
קע.	אחד נולד עם שניים. כניל.	קע.
קעא.	נשים היו חשודות. כניל.	קעא.
קעב.	אחת רצתה לקחת בעל. כניל ומבאר פסוק אחד בירמיה.	קעב.
קעג.	חינוק אחד היה בוכה. ע"ד שאין אדם נתפס בשביל חברו.	קעג.
קעד.	ויצא הראשון ארמוני. ע"ד הרוצח. ומעשה באחד שהרג את הנפש. כניל.	קעד.
קעה.	לגוס שמה רוצח. כניל.	קעה.
קעו.	אחד היה רופא. ע"ד לא תעמוד על דם רעך.	קעו.
קעז.	תבקשם ולא תמצאם. ע"ד הנהגת האדם עם זולתו.	קעז.
קעח.	הרואה בחלום מתקן בצק. ע"ד החלומות ופתרונם.	קעח.

סימן	סימן
קפא.	כתיב אדם עשוק. להרחיק את החוטאים
קפב.	החפצים להסתתר תחת צל כנפיו.
קפג.	אם יש לאדם בנים. עיד להשריש זרע ראש.
קפד.	לאחד נשחמד בנו. כניל.
קפה.	ואם להכם תלמידים. כניל.
קפו.	ואם יש לו לאדם בנים. כניל.
קפז.	אחווהו עבד את הבעל. עיד חילול השם.
קפח.	אף על פי שכתוב בנקול. להרחיק את כל המזיקים.
קפט.	עם הארץ קורעו כדג. כניל.
קצ.	ומה שכתב ובמקומיך. על דבר אל תען במקום שיגרום בענינו היוק לעצמו או לישראל.
קצא.	משומד שאמר לציבור. להתרחק לגמרי מן המשומדים.
קצב.	מי שמחטיא לרבים. אין להתפלל על עושי רשעה.
קצג.	ואמרו על אשר עובו. אין להצטער על אבדן הרשעים. רק כשנעשים רשעים.
קצד.	אם נשחמד יהודי מכנין. עיד המשומדים.
קצה.	אם הגוים קורין לשום. עיד שיש לבנות את הרברים המחללים שם ה'.
קצו.	אם גוים יקראו שום יהודי. כניל.
קצז.	למה היה דוד מצטער. עיד שהאב גורם בחטאו שבניו יחטאו וגם עיד שיגוס אדם מן הגסים.
קצח.	הפרי מיד הקרן. עיד תשלום שטר לעושי טוב.
קצט.	יש מחטיא בחייו ובמותו. עיד העונש. מחשבה שיעץ ונמר בלבו. על דבר שמחשבה רעה כמעשה.
ר.	וגם אלה לחכמים. עיד המשומדים.
רא.	ואם יש משומד וידוע. כניל.
רב.	אבל יהודי שלא נשחמד. כניל.
רג.	מעשה היה בשעת השמד. עיד לשנות המלבושים בשביל שלא יכירוהו הגוים.
רד.	אדם שהולך בשירה. כניל.
רה.	מעשה בחסיד אחד. כניל.
רו.	עת לעשות לה' הפרו תורתך. כניל.
רי.	מעשה באשה יסה מאוד. כניל.
רח.	מי שהחטיא אחרים כגון. עיד שצריך המחטיא להשיב קודם שישוב בתשובה את אלה שהחטיא.
רט.	ומי שנשחמד וחזר להיות. עיד השבים בתשובה.
רי.	אם ראית יהודי שנשחמד. עיד שלא יעסוק אדם בהשבעות.
ריא.	כל שעוסק בהשבעות מלאכים. כניל.
ריב.	אם תראה שאדם מתנבא. כניל.
ריג.	מי שיש לו בנים או חתנים. כניל.
ריד.	נר שבא להתנייר. עיד הגרים.
ריז.	אע"פ שאמרו נר שנתנייר. כניל.
ריז.	אחד בא לפני חכם. עיד העונש.
רית.	קמן שחילל שבת אינו נדרג. כניל.
ריט.	אדם שחשב לטובה. כניל.
ריז.	הנה אמרו לפי שקילל אלישע. כניל.
רכ.	למה שיבא אליו את עצמו. כניל ומכאן מסוקים אחרים בתנ"ך.
רכא.	כיצד יפושם האדם במעשיו. עיד כיצד נפרעין מן האדם.
רכב.	אם תראה שמתלוצצים על אדם. עיד מדה כנגד מדה.
רכג.	מעשה באחד שנתלוצץ. כניל.
רכד.	ואם תראה בית של צדיק. כניל.
רכה.	ואם תראה דוד שמנהיגים רעים. כניל.
רכו.	ואם ראית רשע מאריך. כניל.
רכז.	יש רשע שיש לו סרקליש. כניל.
רכח.	אם ראית תלמיד חכם. כניל.
רכט.	אם ראית חסידים לוקים. כניל.
רל.	אם ראית מלך או שלטון. כניל.
רלא.	בעיר אחת היתה קהלת. עיד להתרחק מן הגאות.
רלב.	כשנתרגו ר' עקיבא בקיסרין. עיד מדה כנגד מדה.
רלג.	יש הריגת הרב או דבר. להתרחק מן עושי עולת.
רלד.	אם תראה מדינת. עיד התוכחת.
רלה.	אם ראית איש עשיר. כניל.
רלו.	מעשה באדם אחד. כניל.
רלז.	ואם ראית רשע עשיר. עיד זכות אבות.
רלת.	מדה במדי לא כמלי. עיד מדה כנגד מדה.

סימן	סימן
רלט.	מעשה באשה אחת שחלתה. כניל.
רמ.	מדה במדה לא בטלה. כניל.
רמא.	ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף. כניל.
רמב.	מדה במדה לא בטלה. כניל.
רמג.	מעשה באחד שמתה אשתו. כניל.
רמד.	כתיב חוקתי ורועותם. עיד הבושת ועיד כיצד נפרעין מן האדם.
רמה.	ויאסור יוסף מרכבתו. עיד כיצד משלמין השכר לעושי מצוה.
רמו.	אם בא ראובן לידי צער. כניל.
רמו.	רבי אומר כל מצוה שקיבלו. עיד המצות וכניל.
רמח.	רב הונא בשם ר' חייא. כניל.
רמט.	ונקדשתי בתוך בני ישראל. עיד קידוש השם.
רנ.	אשר פיהם דבר שוא. עיד שאסור להתייחד עם הגוי.
רנא.	שני תלמידים היו בעיר אחת. עיד קידוש השם.
רנב.	שנים שיושבים ובקשו גוים. עיד שצריך ההדיוט להקרות מפני התלמיד חכם.
רנג.	היה עובר ממקום למקום. עיד קידוש השם כיצד נוהגין.
רנד.	הני סיעות בני אדם. כניל.
רנה.	בני אדם שבספינה. עיד שאין לסמוך עתה על הגורל.
רנו.	הוא אלהינו ואנחנו צאן. עיד קידוש השם.
רנו.	מעשה בחסיד אחר. כניל.
רנח.	אמר משה רבנו רבונו. כניל.
רנט.	אחד סיפר לחברו. כניל.
רס.	ובגוים לא יתחשב. כניל.
רסא.	והאשה שהולכת בדרך. עיד שמותר לשנות את הבגדים בשביל להנצל מן העברה.
רסב.	בשעת השמר מקצתם. כניל.
רסג.	יש שנהרג על קידוש השם. עיד השכר למקדשי ה'.
רסד.	הרבה יהודים נהרגים. כניל.
רסה.	רשע אחד היה קבור. כניל.
רסו.	מעשה בתלמיד חכם. עיד שאסור לקבור צדיק אצל רשע.
רסז.	אסור לקבור רשע אצל צדיק. כניל.
רסח.	מי שמת מנודה בחרם. כניל.
רסט.	קהל אחד רצו ללכת. עיד המתים.
רע.	ברזילי הגלעדי אמר אמות. כניל.
רעא.	אחד נרדם בלילה. כניל.
רעב.	גויה שרית שמתה. עיד כבוד שבת.
רעג.	כפר לעמך ישראל. עיד כפרת המתים.
רעד.	מקים דבר עכרו. עיד הצדיקים.
רעה.	לא יוציא אדם מפיו. עיד שצריך לעשות כרצון הקביה.
רעו.	רבי אומר יום הכפורים. עיד כיצד מכפר יום הכפורים.
רעז.	דרש ר' עקיבא. כניל.
רעת.	בכל עצב יהיה מותר. עיד להגור משחוק ומטויל.
רעט.	כתיב עכרו את ה'. כניל.
רפ.	חכם אחד צוה לבנו. כניל.
רפא.	דע והבן אע"פ שאמרו. עיד התשובה והתעניות.
רפב.	מה שכתוב ונסלח לו. כניל.
רפג.	על השנגות מביאין קרבן. עיד הקרבנות.
רפד.	התורה חסה על מזונם. כניל.
רפה.	היה דבר ה' אלי. עיד התענית.
רפו.	המתענה בשבת תענית הלום. כניל.
רפז.	מי שהתענה בשבת תענית. כניל.
רפח.	בששי יום תענית שקורין. כניל.
רפט.	ואם אדם רואה מאורות. כניל.
רצ.	מה שמתענין ביום שמת. כניל.
רצא.	כי היה מעשה ברב סעדיה. כניל עיד התענית שמתענין ביום שמתו בו אבותיו.
רצב.	מי שמת אביו בפורים. כניל ועיד הפורים.
רצג.	ולא נחלו על שבר יוסף. עיד מיתת צדיקים.
רצד.	ביום טובה ששמע שמועה. כניל.
רצה.	אדם אחד בא לעיר. כניל.
רצו.	אחד היה לו יהודי שונא. עיד שצריך להתפלל בעד האנשים המביאים תועלת.
רצז.	בספרי בענין אספה ל'. עיד מיתת הצדיקים ועיד כיבוד השבת.
רצח.	אתיו ונסבאה שכר. כניל.
רצט.	מעשה שמת צדיק אחר. כניל.

סימן	סימן
שכט. ועתה אם יהודי בא אחר כניל.	ש. כתיב פוקד עון אבות. כיצד נפרעין מן האדם.
של. מי שנתן מתנה ומת יקברוהו. עיד שאין לבנות את המתים.	שא. יראת ה' ראשית דעת. עיד הינוך הבנים.
שלא. יוהר האדם הרוחץ. כניל.	שב. אדם אחד צדיק היה. כניל.
שלב. אדם שנתעסק בציצית. עיד כיצד מתעסקין עם המתים.	שג. דוד אמר שמרה נפשי. עיד שצריך להצטער על מיתת הצדיקים.
שלג. זקן אחד היה תולה. כניל.	שר. יוסיף דעת יוסיף מכאוב. עיד יום הדין.
שלד. איש אחד כשהלך לבית. עיד שיש לזכות את המתים.	שה. מחיה מתים אנו אומרים. עיד תחיית המתים ועיד שמקברים את המתים.
שלה. כי היו חולקין אחר אומר. עיד המתים.	שז. כשהגיע אדם לעת זקנותו. עיד שצריך לדוד במקום שדרו בו אבותיו כרי להקבר שם.
שלו. וישמע אברהם אל עפרון. כניל.	שו. שמע עצה וקבל מוסר. עיד שצריך האדם לצוות לפני מותו.
שלו. כל שהוא בא משום. עיד הצדקות כיצד נוהגין עמהן.	שא. כשאדם הולך אל יבסית. כניל.
שלה. אחד היה שוחט עופות. עיד היסח הדעת ועיד נתינת שלום.	שט. וכן יחשוב הפורש למדינת הים. כניל.
שלט. מי שמולך מת עמו. עיד המתים ועיד החולים.	שי. אחד היה שמת. עיד הצואות.
שמ. מת מצוה שמופל. כניל ועיד שלפעמים מותר לעשות המצוה עיי נוי.	שיא. מצוה לקיים דברי המת. כניל.
שמא. ומעשה באחד שתססוהו. כניל.	שיב. הנה אחד צוה לבנו. כניל.
שמב. בערב ססח אם ימות מת. עיד שמתעסקין עם המתים.	שיג. אבא שאול בן בטנית. כניל.
שמג. עיד שמתו בה שני מתים. כניל.	שיד. אחד חלה למות וביקש. עיד הקדיש
שמד. החכם עבר לפני עיד אבלות.	שמו. אם אדם סובל ייסורין. עיד שצריך להציל את האדם כל זמן שהוא חי.
שמה. מעשה באשה אחת. כניל.	שמו. מעשה באחד שחלה בא אצלו. כניל.
שמו. וכשם אלהים אחרים. עיד הזכרת השם.	שז. אל יתנו לגוסס. כניל וכיצד נוהגין בעת יציאת הנשמה.
שמו. מי שיש לו בן קטן. כניל.	שח. עת למות למה הוצרך. כניל.
שמת. ולא ילמד לנגח אותיות. עיד הלול השם ועיד להתרחק מן עבודה זרה.	שיט. שמעתי מי שבולע אפרסמון. עיד להתגורר מן דברים המקרבים את המות.
שמט. אם המצוה שאין יהודים. עיד התעסקות עם המתים.	שכ. ומעשה באחד שבלע. כניל.
שנ. אדם שישב באבלות. עיד אבלות.	שכא. ומעשה באיש שבלע. כניל.
שנא. אדם שאביו או אמו. להתרחק מן הדומה לכבוד.	שכב. מעשה בחכם אחד. עיד הקברים של מתים.
שנב. כשמוכרין תלמידי חכמים. עיד להוכיח שם הצדיקים לשם.	שכג. מעשה שעשו ארון למת. עיד ארון המת.
שנג. אדם כשנספר לעולמו. כניל.	שכד. אם שני בני אדם טובים. עיד המתים.
שנד. להי הישועה על עסק. עיד שאין להצטער על מיתת רשעים.	שכה. אם אדם רואה הלום. עיד המויקים.
שנה. שנים היו כשהיו מודמנים. עיד לזכות את המתים.	שכו. אמרו הראשונים מי שנראה לו. עיד המתים.
	שכז. מעשה היה באחד תלמיד חכם. עיד המויקים ועיד השדים.
	שכח. הרואה נוי שבא בחלום. עיד המתים.

סימן	שנו	סימן	שנו
שעו	כל הניחושים כנגד המקפידים. עיד הניחושים.	שנו	הנותנים בעד המתים. עיד תפלה בעד המתים.
שעה	כי קפדה באה. כניל.	שנו	הנהנה מן המעות שהניחו. כניל.
שעט	שיבה נקראת שישוב. עיד הזקנה ועיד המזיקים.	שנת	אדם שנפלו לו ירושות. עיד שאין רשאיין לשמוח על מפלת הצדיקים אף אם בזה הרוית.
שפ	הנה אמרו במקום אחר. עיד הכישוף.	שנט	אם פנעים רבים באים. עיד שיש לקבל ייסורין באהבה.
שפא	מי שיש לו עבד או שפחה. עיד הניל.	שס	כשיש בעיר מכת מדינה. עיד שהצדיק נתפס בעון הדור.
שפב	למה החלום בא ברוב. עיד החלומות.	שסא	לכך נכתב ספר איוב. עיד הנסיונות שמנסה ה' את הצדיקים ועיד שצריך הצדיק להתפלל בעד בני דורו.
שפג	מה שמראין לאדם בחלום. עיד הניל.	שסב	יש אדם שאינו זכאי. עיד איזה תפלה תתקבל מה' ועיד שתולים את הקלקלה במקולקל. ועיד אשה שאינה הוגנת.
שפד	העולם הזה כנגד העולם הבא. כניל.	שסג	ועוד אמר דברים שהשם. עיד שצריך האדם להתפלל שלא יהיה לו זרע ראש ולענה.
שפה	כל ימי עני רעים. עיד מה שמתענין על חלומות.	שסד	ויש שם פלוני שכל. עיד קריאת השמות אחרי המתים.
שפו	אם בחלום אמרו בשורה. עיד חלומות.	שסה	פעמים ששנו שם כמו. עיד מה יעשו למי שאין מתקיימין לו בנים.
שפז	אל יניד אדם את חלומו. עיד הניל.	שסו	אם ראית אדם שבניו. כניל.
שפח	לא יברך אדם לרשע. עיד הרשעים.	שסז	כל שמוליד באותה מדינה. כניל.
שפט	גלח אחד סיפר את חלומו. עיד פתרון החלומות.	שסה	ודע כי מעט מועד ימצא. כניל.
שצ	חלום שאדם רואה. כניל.	שסט	רבי יוחנן עבר בשוקא. עיד ששנוי המקום גורם כי ישתנה המזל.
שצא	אין דבר בעולם שהיה. עיד כיצד יבקש רחמים מה'.	שע	מנלגלין חובה על ידי חייב. כניל.
שצב	ואם יש לו שונא ישראל. כניל ועיד הנהגת האדם עם חבריו.	שעא	והוא הפיל להם גורל. עיד המגפה וסגולה אחת להסיר את המגפה.
שצג	אל יהא אדם מבקש. כניל.	שעב	אם יש דבר בעיר. עיד שאסור לצאת מן העיר כשיש בה איזה מגפה.
שצד	יש שמתפלל על אחרים. עיד התפלה שמתפללים לה' בעד עצמו או בעד זולתו.	שעג	אדם שאירע לבנו. עיד שצריך להרחיק את עצמו ממקום שאירע לו בו היוק.
שצה	ומעשה היה בזקן שהיה. כניל.	שעד	ערום ראה רעה ונסתר. עיד שצריך האדם לשמור את עצמו.
שצו	שמונה עשר פעמים. עיד שמונה עשר ברכות.	שעה	מעשה ברבי ובכתור אחר. עיד מדות טובות שצריך האדם לרבקה בהן.
שצז	אחד זקן הגון היה. עיד התפלה.	שעו	ערשא דגרא אין ניהוש. עיד רוח הטומאה.
שצח	יש חסידים שמתפללים על בני אדם. כניל.		
שצט	כל אדם ששרוי בצער. עיד שאסור להרהר אחרי גורותיו של ה'.		
ת	מורידים לפני התבה. עיד שליח צבור.		
תא	אם יש עצירת נשמים. עיד הניל.		
תב	בעיר אחת הוצרכו למטר. עיד הניל.		
תג	צריך אדם שהוא ירא שמים. עיד התפלה.		
תד	אחד היה יושב על קתדרא. עיד אין קמנר נעשה סגנר.		
תה	אחד היה רניל בכלי. הניל.		

סימן	סימן
תו.	וישאלו בני ישראל בה' עיד שיצ.
תז.	מעשה באחד שאמר. עיד שצריך האדם להתרחק מן המזלוקת.
תח.	בפסחים יצתה כח שנייה. עיד הגיל.
תט.	אסור למנות שליח צבור. עיד שיצ.
תי.	אחד היה רגיל לעמוד. עיד הגיל ועיד התוכחה שבתורה.
תיא.	למה בתוכחה יותר חיבות. עיד הגיל.
תיב.	יותר החזן שלא יקרא. עיד הקרואים לעלות לתורה.
תיג.	והאומר בבית הכנסת. עיד כיצד יחשוב האדם בלבנו. בעת קריאת התורה או בעת התפלה.
תיד.	כשקורין ויחל בתענית. עיד קריאת התורה.
תמו.	היאך היה המעשה שמשוה. עיד התפלות.
תמז.	ויש אדם יפה כרי לשמור. עיד נעימות הקול.
תיו.	ואשמע את קול כנפיהם. עיד הגיל.
תיא.	בראשונה לא היו המתפללים. עיד התפלות.
תיט.	רננו צדיקים בה'. עיד הגיל.
תכ.	ואדם שמתפלל ויש לפניו. עיד הגיל.
תכא.	הלויים בשיר היו משוררים. עיד הגיל.
תכב.	אדם יאה זהיר. עיד הגיל.
תכג.	אמור נא שכולת. עיד הגיל.
תכד.	כהן אחד היה פורש. עיד ברכת כהנים.
תכה.	לשמך ולזכרך חאות נפש. עיד התפלות.
תכו.	אם זוכה אדם לכך. עיד כבוד שבת.
תכז.	כשהיו אומרים ברכות ושבתות. עיד התפלות.
תכח.	האומר בלחש ברכת התורה. עיד ברכות.
תכט.	כשקורין בתורה אותו המברך. עיד ברכת התורה.
תל.	וקראתם אותי והלכתם. עיד התפלה.
תלא.	זה שעומד להתפלל צריך. עיד הגיל.
תלב.	כשאדם הולך לבית הכנסת. עיד שצריך לברוק את עצמו שיהא בנקיון כשיתפלל.
תלג.	לא ישא אדם עליו מעות. עיד התפלה.
תלד.	כתיב הלך וקניית לך. עיד התפילין.
תלה.	כשיש לו לאדם תפילין. כגיל.
תלו.	אדם שלובש סננסיס. כגיל.
תלז.	אדם שהוא שומע. כגיל.
תלח.	הנה שאול כשהיה עושה. עיד הציצית.
תלט.	אחד היה צריך להתעטף. כגיל.
תלמ.	כתיב אמרות ה'. עיד פהרות הגוף והמחשבת.
תלנ.	ואם לא התפלל. עיד כונה בשעת התפלה.
תלס.	לא יתפלל אדם. עיד התפלה.
תלמ.	המתפלל ואינו יכול. עיד הגיל.
תלנ.	אדם שהוא רוע סעללים. עיד שליח צבור ותוקע.
תלס.	אסור להרהר בתפלה. עיד התפלה.
תלמ.	המתפלל ונפל ספר לפניו. עיד הגיל.
תלז.	איש שעמד בהשכמת. עיד הגיל.
תלח.	כשאומרים ברכו לאחר. עיד הגיל.
תלט.	וכשאומרים ברכו ורגילים. עיד הגיל.
תלמ.	אם הלכו בהשכמת. עיד ברכות הציצית והתפילין.
תלנ.	הסידים הראשונים. עיד התפלה.
תלס.	ויהי כישורון סלך. עיד הגיל.
תלז.	ברוב עם הדרת סלך. עיד התעסקות עם הסת.
תלח.	אם הגיע עת מנחת. עיד התפלה ועיד קבלת שבת.
תלט.	מה שמספין פניהם. עיד נפילת אפים.
תלמ.	ועמדת כתר לפני ה'. עיד התפלה.
תלנ.	פני ילכו והגיהותי לך. עיד הגיל.
תלס.	הנה האיש הזה. עיד בית הכנסת.
תלז.	כי שקרועין כגדיו. עיד כבוד ספר תורה.
תלח.	אדם שמתח ארון הקרש. עיד קדושת הארון.
תלט.	אחד התפלל בחצר. עיד סקום התפלה.
תלמ.	כשקובלים בבית הכנסת. עיד כבוד ספר התורה.
תלנ.	פעם אחת היו קובלים. עיד הגיל.
תלס.	מעשה בוקנה שהיתה. עיד התפלה.
תלז.	אשה אחת יצאה. עיד ישיבת ביהביג.
תלח.	מצוה גדולה לכבוד. עיד בית הכנסת ועיד התפלה.

סימן	סימן
תסז. ומעשה באדם אחד. עיד הנ"ל.	תצח. דבר אחר פירש. עיד הנ"ל.
תסח. אשה בהורה לא יתכן. עיד להתרחק מלזות שפתים.	תצט. ומה שכאילת צדק. עיד הנ"ל.
תסט. דע כשנלו ישראל. עיד החרוזים והפיוטים.	תק. ומה שאין אומרים הלל. עיד הנ"ל.
תע. בראשונה לא היו פייטנין. עיד הנ"ל.	תקא. בימי קדם היו חלוקים. עיד הנ"ל.
תעא. וגם התן תורה. עיד קריאת התורה.	תקב. אם יש בעיר צדיק. עיד התוקע.
תעב. אדם שאומר בבית הכנסת. עיד התפלות.	תקג. בסדר אהללה אלהי. עיד פיוטי ריה.
תעג. ואם במקום שיבוא לטעות. עיד הנ"ל.	תקד. צריך התוקע לשער. עיד התקיעות.
תעד. מעשה באחד כשהיו. עיד הנ"ל.	תקה. כמאן מתפללין אקצירי. עיד ר"ה.
תעה. כשאדם חפץ לדבר. עיד לבקש רחמים בעת התפלה.	תקו. יש מקומות שאומרים. עיד ברכת כהני.
תעו. אדם הצריך לפרנסה. עיד הנ"ל.	תקו. כשאומרים בקדושה. עיד הקדושה.
תעז. כתיב אשרי שאל יעקב. עיד השגחה הבורא וכנ"ל.	תקח. אל ימושך אדם. עיד הנ"ל.
תעח. מעשה באחד שאמר. עיד הנ"ל.	תקט. נקדש את שמך. עיד הנ"ל.
תעט. כשאומרים סליחות בלילה. עיד התפלות.	תקי. אדם שהוא דר. עיד התפלה.
תפ. וקראתם אותי והלכתם. עיד הנ"ל.	תקיא. כל התפלות לשון רבים. עיד הנ"ל.
תפא. תפלה לדוד הטה. עיד הנ"ל.	תקיב. אל מלך נאמן. עיד הנ"ל.
תפב. אחד הטף מחברו. עיד הנ"ל.	תקיג. אחד היה בביהכ"נ. עיד ברכות.
תפג. שלשה שהיו יושבין יחד. עיד הנ"ל.	תקיז. על כל דברים. עיד לבקש רחמים.
תפד. כשקורין את המנלה. עיד הפסק בשעת קריאת המנלה.	תקטו. מי שאשחו מעוברת. עיד הנ"ל.
תפה. מעשה בחסיד אחד. עיד התפלה.	תקטז. אל יתפלל אדם. עיד הנ"ל.
תפו. מי שקרועים בגדיו. עיד כבוד ספר תורה ועיד הבמה.	תקיז. כשיבא אדם בבית הכנסת. עיד הפסק בתפלה.
תפז. והוא עומד בין ההרסים. עיד הנ"ל.	תקיא. שלמה אמר ונתת. עיד בקשת רחמים.
תפח. אדם שפותח את הארון. עיד הנ"ל.	תקיש. הוה אויל וקרע. עיד הנ"ל.
תפט. מעשה היה פעם נאבדו. עיד ברכת התורה.	תקכ. המנודה אם לא. עיד הנ"ל.
תצ. ועוד מעשה שהביאו. עיד הנ"ל.	תקכא. אין סומכין על מעשה. עיד הנ"ל.
תצא. אין עושין מצות הבילות. עיד ס"ת.	תקכב. על ג' צריך לחמול עליהם. עיד הנ"ל.
תצב. המכבד בבית הכנסת. עיד קדושה בית הכנסת.	תקכג. אדם ששמע שנאו עליו. עיד הנ"ל.
תצג. מי שמתקן נן אחורי. עיד הנ"ל.	תקכד. כל דבר שאדם. עיד הנ"ל.
תצד. אחד היה שכן. עיד קדושת הארון.	תקכה. מתיב רב אדא. עיד הנ"ל.
תצה. מימינו אש דת. עיד מקומות בית הכנסת ועיד יום הכפורים.	תקכו. כופין את בני העיר. עיד צרכי העיר.
תצו. למה מתענין ביום הכפורים. עיד הנ"ל.	תקכז. אם נפלה דליקה. עיד בית הכנסת.
תצז. מה שאין אומרים. עיד תפלות ר"ה ויום הכפורים.	תקכח. מעשה שנפלה דליקה. עיד הנ"ל.
	תקכט. בני העיר יכולים. עיד הנ"ל.
	תקל. העושה נר ומנורה לבהכ"נ. עיד הנ"ל.
	תקלא. אנטונינוס אתא. עיד הגרים.
	תקלב. מן לויתן שאמר ר'. עיד הנ"ל.
	תקלג. מי שאבד מעות. עיד קדושת ביהכ"נ.
	תקלד. כשהקהל הולכים. עיד עין הרע.
	תקלה. כסא כבוד מרום מראשון. עיד בהכ"נ.
	תקלו. מרום מראשון. עיד הנ"ל.
	תקלו. מקום שחיה בית. עיד הנ"ל.

סימן תקלח. ולא יעשה אדם בית. עיד הגיל.
 תקלט. אחד היה חצרו. עיד הגיל.
 תקמ. חלון שהוא לרשות הרבים. עיד הגיל.
 תקמא. מעשה באדם אחד. עיד הגיל.
 תקמב. מי שיש לו בית אצל. עיד הגיל.
 תקמג. כשבאין לתקן בית הכנסת. עיד הגיל.
 תקמד. איך יתכן שטיטוס. עיד להתרחק מלבוות קרשי ה'.
 תקמה. כל זה נסיתי. בו מובא ספור אחד.
 תקמו. וירא משה את כל. עיד בית הכנסת ותפלה.
 תקמז. כל התפלות והברכות. עיד התפלות.
 תקמח. יש חסידים מהראשונים. עיד שהחיינו וכניל.
 תקמט. יש מקשים איך יתכן. עיד נוסח התפלות.
 תקנ. למה אומרים בשמיני. עיד הגיל.
 תקנא. לא ישנה אדם את הברכות. עיד הגיל.
 תקנב. מי שאין לו לולב. עיד הברכות.
 תקנג. יעלה הדם והיה לה. עיד בשמים במוצאי שבת.
 תקנד. וילמוד אדם ברכות. עיד ברכות וציציה ותפילין.
 תקנה. מעשה באחד שראה. עיד הברכות.
 תקנו. חמשים תאנים. עיד ברכות שהחיינו.
 תקנז. מי שבפיו לחם. עיד ברכת נטילה ידים והמוציא.
 תקנת. שלשה שאכלו והגדול. עיד בחמין.
 תקנט. ואם אחד שאינו. עיד הגיל.
 תקס. פתך אכלת תקיאנה. עיד הגיל.
 תקסא. אדם שיש לו בידו. עיד ברכת הפרות.
 תקסב. יין של תרומה. עיד התקופה וברכות.
 תקסג. אחד היה מברך. עיד ברכת המזון.
 תקסד. הצמא לשתות מים. עיד הברכות.
 תקסה. כשאדם אוכל וצמא. עיד הגיל.
 תקסו. מי שכפות ידיו. להתרחק מן דבר האסור.
 תקסז. אחד לקח על יד. עיד כוס של ברכה.
 תקסת. אדם שיש בידו. עיד הגיל ועיד כבוד סיה.
 תקסט. החכם שמע שאחד. עיד ברכת המזון.
 תקע. לאחר שנמחק השם. עיד קרושת השם.

סימן תקעא. אם בפני אדם. עיד הברכות.
 תקעב. אם בירך על המים. עיד הגיל.
 תקעג. אין עונין אמן. עיד הגיל.
 תקעד. יהודי אחד שכת. עיד הגיל.
 תקעה. לא יברך אדם על ששוכת. עיד הגיל.
 תקעז. כאשר איך יודע. עיד הודאה לה.
 תקעז. מי שבא לו בשורה. עיד הגיל.
 תקעה. מי שיודע להגיד. עיד הגיל.
 תקעט. איש אחד נשא. עיד הגיל.
 תקפ. ארבעה צריכין להודות. עיד הגיל.
 תקפא. אילני דמלבלבי והם. להתרחק מעין.
 תקפב. כיום המילה לא. עיד עלינו לשבת.
 תקפג. בשעת שלום אם יש. עיד המילה.
 תקפד. כל אדם יזהר אם יש. עיד הגיל.
 תקפה. אליהו זכור לטוב. עיד הגיל.
 תקפו. מצוה שאין לה דורש. עיד המצות ועיד הצדקות.
 תקפז. מעשה שבקשו לחסור. כניל.
 תקפח. אהוב לך את המצות. עיד הגיל ועיד שבת.
 תקפט. זכור את יום השבת. עיד שמירת שבת.
 תקצ. בני אדם הלכו לעשות. עיד כיבוד השבת.
 תקצא. בעיר אחת היו נשים. עיד הגיל.
 תקצב. למה פתחה התורה. עיד הגיל.
 תקצג. רבא בר כהן. עיד הגיל.
 תקצד. בני אדם שפירשו. עיד יום השבת.
 תקצה. אשה שהרה ונכר. עיד שמירת השבת.
 תקצז. אל יניח אדם ביום. עיד הגיל.
 תקצז. בערב שבת סמוך לעת. עיד הגיל.
 תקצח. אל ידור אדם. עיד הגיל.
 תקצט. מי שלא הוכן בערב שבת. עיד הגיל.
 תר. אמרו לאחד הגה. עיד הגיל.
 תרא. הרוחץ את התינוקות. עיד הגיל.
 תרב. בפנקס של ר' יהושע. עיד הגיל.
 תרג. כשיש דליקה בחול. עיד יום השבת.
 תרד. ומעשה במשומר כשהיחת. עיד הלול שבת ועיד מת מצוה.
 תרה. (1) ומת מצוה שאין. עיד מת מצוה.
 תרו. אם תחפוץ לעשות. עיד יום השבת.
 (1) הסימן הזה לא נסמן ונמצא ברוך סימן תריז.

סימן	סימן
תרל"ט. אדם שספריו. ע"ד שלא יבוה את הקודש.	תרנ. הרי התירו ללכת. ע"ד הנ"ל.
תרמ. שנים היו מריקים. ע"ד הנ"ל.	תרז. בשבת לא יאמר אדם. ע"ד הנ"ל.
תרמ"א. צדקתו עומדת. ע"ד תיקון תפילין.	תרט. בשבת אל יקח אדם. ע"ד הנ"ל.
תרמ"ב. אפילו סח בין. ע"ד התפילין.	תרי. לא יפשפש אדם בפליצון. ע"ד שמירת השבת.
תרמ"ג. למה כשעושיין ציצית. ע"ד הציצית.	תרי"א. ואין ברנלים חוטא. ע"ד הנ"ל.
תרמ"ד. ספר תורה. ע"ד ס"ת תפילין ומוזות.	תרי"ב. מעשה באחד שהיה. ע"ד הנ"ל.
תרמ"ה. אדם שמתקן קונטרס. שלא יבוה את הקודש.	תרי"ג. מי שמביא מים. ע"ד הנ"ל.
תרמ"ו. מעשה בחסיד אחר. ע"ד קדושת הספרים.	תרי"ד. לא יאמר אדם. ע"ד יום השבת.
תרמ"ז. פעם אחת הוציא. ע"ד הנ"ל.	תרט"ו. קצב אחד אמר לעשיר. ע"ד כיבוד שבת.
תרמ"ח. כבוד ה' מהונך. ע"ד הנ"ל.	תרט"ז. שנים שהיו מוכרים. ע"ד הנ"ל.
תרמ"ט. לא יצניע אדם קולמסו. ע"ד הנ"ל.	תרי"ז. אדם שאין לו. ע"ד אכילה בשבת.
תרנ. אם נשפך חלב. ע"ד הנ"ל.	תרי"ח. מי שאוכל מבעוד יום. ע"ד הנ"ל.
תרנ"א. לא ישים אדם. ע"ד שלא יבוה את הקודש.	תרי"ט. גייה שרית מחה. ע"ד הדלקת נר בשבת.
תרנ"ב. מי שנפל לו דיו. ע"ד הנ"ל.	תרכ. כל ימי עני רעים. ע"ד עונג שבת.
תרנ"ג. ואם נפל על הספר. כנ"ל וע"ד התענית.	תרכ"א. טוב ארוחת ירק. ע"ד שלום בית בשבת.
תרנ"ד. ומעשה באחד. ע"ד הנ"ל.	תרכ"ב. ויברך אלהים את. ע"ד עונג שבת.
תרנ"ה. כבוד ה' מהונך. ע"ד שצריך לכבד את הספרים.	תרכ"ג. מעשה באחד שהאריך. ע"ד הדלקת נר בשבת.
תרנ"ו. ספר שאין אדם. ע"ד הנ"ל.	תרכ"ד. וביום שמהתכם זה. ע"ד קידוש היום על היין.
תרנ"ז. הכותב הל"ל. ע"ד הנ"ל.	תרכ"ה. בשבת לא ידבר. ע"ד שאסור להצטער בשבת.
תרנ"ח. הנה אמרו גורו. ע"ד הנ"ל וע"ד קדושת השם.	תרכ"ו. זכור את יום. ע"ד הנ"ל.
תרנ"ט. לא יהנה אדם. ע"ד קדושת הספרים.	תרכ"ז. אחרי ה' אלהיכם. ע"ד שמירת השבת.
ת"ס. ואם כתב איש. ע"ד הנ"ל.	תרכ"ח. הרי מעשה בחסיד. ע"ד הנ"ל.
תרס"א. אדם שמעתיק מספר. ע"ד הנ"ל.	תרכ"ט. אחד חילל שבת. ע"ד חילול שבת.
תרס"ב. מי שיש ספר. ע"ד הנ"ל.	תרל. ומעשה בחסיד אחר. ע"ד הנ"ל וסיפור אחר.
תרס"ג. לא יהנה. ע"ד שאסור לכוות את הספרים.	תרל"א. ומעשה ברבנו. ע"ד שאסור להרים יד על חבירו.
תרס"ד. אדם שהולך במדינות. ע"ד שמצוה לקנות ספרים.	תרל"ב. כתיב ויותר מהמה. ע"ד השבת הגולה.
תרס"ה. הקונה ספרים. ע"ד הנ"ל.	תרל"ג. רבי אומר מנין. ע"ד שמירת השבת.
תרס"ו. שנים היו אחר. ע"ד קדושת הספרים.	תרל"ד. תלמיד חכם ראה. ע"ד כיבוד שבת.
תרס"ז. אם יש לאדם למסור. ע"ד הנ"ל.	תרל"ה. זקן אחד היה מדליק. ע"ד קבלת שבת.
תרס"ח. האב שהניח חלב. ע"ד הנ"ל.	תרל"ו. אשר היא טובה. ע"ד יום השבת.
תרס"ט. מעשה באיש אחר. ע"ד שכר בעד כתיבת ס"ת.	תרל"ז. יום טוב תחום שבת. ע"ד השבון תחום שבת.
תרע. אשה אחת. ע"ד קניית ספרים.	תרל"ח. תפילין של יד. ע"ד התפילין וכתיבתן.

סימן

תרעא. יש חולקים בשוה. מצוה להשאל
 הספרים.
 תרעב. הכותב ספרים. עיד הגיל.
 תרעג. חסיד אחד היה. עיד הגיל.
 תרעד. צדיק חסיד. עיד השאלת ספרים.
 תרעה. יעקב שיש לו. עיד הגיל.
 תרעו. אחד היו לו. עיד הגיל.
 תרעז. ואם ראית ספרים. עיד הגיל.
 תרעה. ראובן שהשאל ספר. עיד הגיל.
 תרעט. משומר שאמי. להתרחק מן המשומדי.
 תרפ. אחד היה. עיד ספר תורה.
 תרפא. אחד הלך לפני. להתרחק מן הנלחים.
 תרפב. שני חסידים. עיד הגיל.
 תרפג. ילד קטן שאינו. עיד קדושת הספרים.
 תרפד. ילד אחד עמד. עיד הגיל.
 תרפה. מעשה בחסיד אחד. עיד הגיל.
 תרפו. מי שנושא ספרים. עיד הגיל.
 תרפז. אם רואה אדם. עיד הגיל.
 תרפת. מעשה באחד שהיה. עיד הגיל.
 תרפט. לא ימשכן אדם. עיד הגיל.
 תרצ. אין אדם בא לדין. כגיל ואסור להפחיד.
 תרצא. אם נפלו שני. עיד קדושת הספרים.
 תרצב. זרת האמורה. עיד הגיל.
 תרצג. אדם שאומר לחברו. עיד הגיל.
 תרצד. כבד את ה'. עיד הגיל.
 תרצה. התורה משולה. עיד ספר התורה.
 תרצו. אדם הקושר. עיד הגיל.
 תרצז. אם הספר נקרע. עיד קדושת השם.
 תרצח. לחות ושברי לחות. עיד סה"ת.
 תרצט. מי שאבד קונטרס. עיד הגיל.
 תש. אם יראה אדם. עיד הגיל.
 תשא. מלך פורץ גדר. עיד הגיל.
 תשב. עשיר היה ואדם. עיד סופרי סתים.
 תשג. או הוחל לקרא. עיד הגיל. ועוד
 דרשות מפסוקים.
 תשד. ומספר קהלת. עיד השם שחסר בס'
 קהלת.
 תשה. כשהסופר בא לכתוב. עיד הסופרים.
 תשו. יש שכותבין ספרים. עיד המחברים.
 תשז. אחד סופר. עיד לכתוב שם הבעלים
 על הספר.

סימן

תשת. אחד היה. עיד קדושת הספרים.
 תשט. מי שמשכיר סופר. עיד הספרים.
 תשי. תורה נביאים. עיד הגיל.
 תשיא. הכותב סידור. עיד הגיל.
 תשיב. ואל יכתוב. עיד כתיבת הספרים.
 תשיג. כשיש לאדם. עיד קדושת הספרים.
 תשיד. אדם שכותב טעות. עיד הגיל.
 תשטו. סופר שהיה כותב. עיד כתיבת השם.
 תשטז. כשטובה דיו על. עיד הגיל.
 תשז. אם היה סופר. עיד הגיל.
 תשח. הבא לכתוב שם. עיד הגיל.
 תשיט. מי שכותב את. עיד הגיל.
 תשכ. הכותב את השם. עיד הגיל.
 תשכא. וכן אם יכול. עיד התפלה.
 תשכב. הכותב את השם. עיד כתיבת השם.
 תשכג. הכותב את השם. עיד הגיל.
 תשכד. שטעון שכתב. עיד הסופרים.
 תשכה. אם הפביל הקולמוס. עיד כתיבת
 השם.
 תשכז. מעשה היה באחד. עיד הגיל.
 תשכח. ואותו האיש לא. עיד הברכות.
 תשכח. ובסעודה משים. כגיל ועיד המוציא.
 תשכט. כלי שהיה בו סים. עיד שאסור
 לבנות את המוקצה לה.
 תשל. אם הוז מן הדיו. עיד הגיל.
 תשלא. חכם נכנס לבית. עיד הגיל.
 תשלב. אחד כשהיה כותב. עיד הקולמוס
 שכותבין בו סתים.
 תשלג. אחד היה סעתיק. עיד שצריך לקרא
 קודם בפה.
 תשלד. מהו נכתב תרין. עיד לכתוב בלא
 שרשים.
 תשלה. אם אדם כותב. עיד מחיקת השם.
 תשלו. אין משנין את השם. עיד בדין השם.
 תשלז. מות וחיים ביד. עיד להתרחק סלגזום
 היוק לחברו.
 תשלה. נוצר סיו ולשונו. עיד הגיל.
 תשלט. המורה בחכמה. עיד לאתו בחכמת.
 תשמ. אל יערב לך. עיד להתרחק מן
 הקנאה וכדומה.
 תשמא. רפי יוס הגלילי. עיד תלמוד תורה.

סימן	סימן
תשעט. שני אחין ראובן. עיד הניל.	תשמב. ברכות בחשבון. עיד החכמים.
תשפ. למה שנים כרובים. עיד הניל.	תשמג. שמור תשמרון. עיד הניל.
תשפא. אם צריך אדם לחבר. עיד הניל.	תשמד. כתיב אשרי איש. עיד הלכה למיידה.
תשפב. שנים או שלשה. עיד הניל.	תשמה. כתיב חורת חכם. עיד ת"ת.
תשפג. אחד מן התלמידים. עיד הניל.	תשמו. ואם חכם כתב. עיד שלא יחויק טובה לעצמו.
תשפד. הרב שדורש ברבים. עיד הניל.	תשמו. תורה היא דומה. עיד לומדי תורה.
תשפה. אחר היה מנמנם. עיד הניל.	תשמח. העוסק במקרא. עיד ת"ת.
תשפו. יכולים צדיקים לעשות. עיד נררים וסייגים.	תשמט. יש אדם מצליח. עיד הניל.
תשפז. ומרה היא לאהבה. עיד ת"ת.	תשנ. ויש אדם אע"פ. עיד בטול תורה.
תשפח. אחר היה מתקן. להתרחק מלשנוא את בני אדם.	תשנא. אם יש אדם. עיד לימוד תורה.
תשפט. אם אדם שומע. שלא לבייש את בני אדם.	תשנב. כתיב כי היא. עיד הניל.
תשצ. אדם ששמע טעם. עיד הניל ועיד תלמיד תורה.	תשנג. לעולם יעסוק אדם. עיד הניל.
תשצא. מי שלמד לפני. עיד הניל.	תשנד. לא ישא אדם. עיד הניל.
תשצב. כצינת שלג ביום. עיד שצריך לאמר דבר בשם אומרו.	תשנה. יחשוב אדם כמה. עיד הניל.
תשצג. נשמוכרין תלמיד חכם. עיד אמירת זכרונו לברכה.	תשנו. ויאמר אלהים נעשה. עיד הניל.
תשצד. ה' הפין למען צדקו. עיד תלמוד תורה.	תשנז. לעולם הלכה כדברי. עיד הניל.
תשצה. כל אדם שתחפוץ. עיד הניל.	תשנח. אם אדם מתווכח. עיד הניל.
תשצו. כתיב אשר דבר. עיד הניל.	תשנט. אמר ר' יודא. עיד שלא ישתמש בכתרה של תורה.
תשצז. דבש מצאת אכול. עיד הניל.	תשס. רבי יהושע אומר. עיד לימוד תורה.
תשצח. מעשה שבאו בחורים. עיד יצר הרע.	תשסא. ולעיתא בתרא מי. עיד הניל.
תשצט. אמרו לזקן אחר. עיד לימוד התורה.	תשסב. טוב לאדם שיעסוק. עיד הניל.
תת. הוקר רנלך מבית. עיד הניל.	תשסג. מעשה באדם אחר. עיד הניל.
תתא. כשיש לאדם תלמידים. עיד הנהגת הרב עם תלמידיו.	תשסד. זקן תלמיד חכם. עיד תנוקות של בית רבן.
תתב. אל יגדל אדם. עיד שאין לרחם על הרשע.	תשסה. מצוה שאין לה. עיד המצות.
תתג. כתיב אם תשוב. עיד הנהגת הרב עם תלמידיו.	תשסז. תני ר' שמעון. עיד הניל.
תתד. כתיב ואתה ידעת. עיד הניל.	תשסח. התלמוד קודם למעשה. עיד ת"ת.
תתה. תורת ה' תמימה. עיד הנררים ועיד התלמידים.	תשסח. אדם אחד שהיה. עיד הניל.
תתו. תורה צוה לנו משה. עיד תלמוד תורה.	תשסט. מי שאכל ילך. עיד שמירת הבריאות.
תתז. רק אדמת הכהנים. עיד תלמידי חכמים	תשע. אם ילד שעשועים. עיד לימוד התורה.
	תשעא. תלמיד חכם שאינו. עיד הניל.
	תשעב. אם המלך ברוב. עיד הניל.
	תשעג. טוב אחרית דבר. עיד הניל ועיד הצדקות.
	תשעד. פעמים שביטולה של. עיד ת"ת.
	תשעה. וכל מצוה הבאה. עיד הניל.
	תשעז. מי שהולך למרחוק. עיד הניל.
	תשעז. אם יש תלמיד. עיד הניל.
	תשעה. שני חברים או שני. עיד לומדי תורה.

סימן	סימן	סימן
תתח.	מרבה הוננו, עיד רבית ונשך.	תתח.
תתט.	מסיר אונו משמוע, עיד לימוד התורה.	תתט.
תתי.	תורה לא ילמד, עיד הגיל.	תתי.
תתיא.	אדם שבא אליו, עיד וכוח עם המינים.	תתיא.
תתיב.	הילל למה לא, עיד טפל ועקר.	תתיב.
תתיג.	שאל אביך ויגדך, להתרחק מלבייש את חברו.	תתיג.
תתיד.	אם יראה אדם, עיד הגיל.	תתיד.
תתטו.	בבית המדרש, עיד שאלות וענות.	תתטו.
תתטז.	יהודי אחד היה, עיד טעמי המצות ושכרן.	תתטז.
תתיז.	לא תשיג נבול, עיד שאסור לשנות ממה שנבלו הראשונים.	תתיז.
תתיח.	אין קורין פסוק, עיד דית ועיד המצות.	תתיח.
תתיט.	וישלח יואב מלאכים, עיד התלמידים.	תתיט.
תתכ.	ראשית חכמה יראת ה', עיד הגיל.	תתכ.
תתכא.	אל יתן אדם, עיד המלמדים.	תתכא.
תתכב.	אל יעשה אדם, עיד התלמידים.	תתכב.
תתכג.	מי שמלמד תנוקות, עיד הגיל.	תתכג.
תתכד.	חנוך לנער על פי, עיד הגיל.	תתכד.
תתכה.	בן חמש עשרה, עיד הגיל.	תתכה.
תתכו.	והיתה כאניות סוחר, עיד הגיל.	תתכו.
תתכז.	שני יהודים שמעו, עיד המלמדים.	תתכז.
תתכח.	אל ילך אדם לדבר, עיד הגיל.	תתכח.
תתכט.	עת להאריך, עיד רבוי דברים.	תתכט.
תתל.	אל יעסק אדם, עיד המלמדים ועיד השקר.	תתל.
תתלא.	אל ילך אדם, עיד ביטול מלאכה.	תתלא.
תתלב.	לא ראיתי צדיק, עיד שיש לכבוד את בעלי תורה.	תתלב.
תתלג.	לא יעכב אדם, עיד רבוי דברים.	תתלג.
תתלד.	אם יבא לביתך, עיד שלא לבייש את בני אדם.	תתלד.
תתלה.	חייב אדם ללמד, עיד לימוד התורה לנשים.	תתלה.
תתלו.	עת לעשות לה', עיד ביטולה של תורה.	תתלו.
תתלז.	כשחל ערב פסח, עיד הגיל.	תתלז.
תתלח.	עת לעשות לה', עיד הגיל.	תתלח.
תתלח.	כתיב ויעש משה, עיד עשיית המצות.	תתלח.
תתלט.	כתיב טוב מלא, עיד התפלות.	תתלט.
תתמ.	טוב מלא קף, עיד הצדקות.	תתמ.
תתמא.	טוב מלא קף, עיד הגיל.	תתמא.
תתמב.	טוב מלא קף, עיד הגיל.	תתמב.
תתמג.	הקונה עבד עברי, עיד הכנסת אורחים.	תתמג.
תתמד.	הבן הרואה, עיד הצדקות.	תתמד.
תתמה.	והאורח שרואה, עיד האורחים.	תתמה.
תתמו.	ידור אדם, להתרחק מן הבושת.	תתמו.
תתמו.	דבש מצאת אכול, עיד האורחים.	תתמו.
תתמז.	יש דברים שאינם, עיד הגיל.	תתמז.
תתמט.	ותשובתו קשה, עיד הגיל.	תתמט.
תתנ.	בעל הבית האוכל, עיד הגיל.	תתנ.
תתנא.	טוב עין הוא יבורך, עיד נתינת בעין יפה.	תתנא.
תתנב.	אין לרחם על, עיד שאסור לרחם על האכזר.	תתנב.
תתנג.	אל ירחם אדם, עיד הגיל.	תתנג.
תתנד.	אם רעב שונאך, עיד הגיל.	תתנד.
תתנה.	אם כסף תלוה, עיד נטילות חסדים.	תתנה.
תתנו.	אם כסף תלוה, עיד הגיל.	תתנו.
תתנו.	אדם צדיק וצריך, עיד נתינת הצדקה.	תתנו.
תתנת.	אחד היה אומר, עיד הגיל.	תתנת.
תתנט.	הרי אמרו מי, עיד הגיל.	תתנט.
תתס.	ומעשה באיש אחד, עיד הגיל.	תתס.
תתסא.	יש דברים הרבה, עיד הגיל.	תתסא.
תתסב.	אם יש לאדם, עיד הגיל.	תתסב.
תתסג.	כתיב כבוד את ה', עיד הגיל.	תתסג.
תתסד.	הרי כתיב אל, עיד הגיל.	תתסד.
תתסה.	מי שיש לו בנינים, עיד הגיל.	תתסה.
תתסו.	כתיב עושק רל, עיד הגיל.	תתסו.
תתסז.	יש שאנו רוצה ליהנות, עיד הגיל.	תתסז.
תתסת.	כשאדם נצרך לבריות, עיד קבלת הצדקה.	תתסת.
תתסט.	מנבת סורים, עיד שאסור לשנות מצדקה לצדקה.	תתסט.
תתע.	כשרואין הקהל, עיד הכנסת אורחים.	תתע.
תתעא.	אדם שדוח רגיל, עיד העניים.	תתעא.
תתעב.	אורח שבא למקום, עיד האורחים.	תתעב.
תתעג.	מעשה באחד שלא, עיד הגיל.	תתעג.
תתעד.	אורח אל יבנים, עיד הגיל.	תתעד.

סימן	סימן
תתק. נבאי של צדקה, עיד הגיל.	תתעה. ראובן שאמר לשמעון, עיד הגיל.
תתקיא. יש מוכה ואין, עיד הצדקות.	תתעו. אדם שיש לו, עיד הגיל.
תתקיב. גדול המעשה יותר, עיד הגיל.	תתעז. כתיב והיה בפנותו, עיד מי שנפרד והולך.
תתקיג. אשרי משכיל, עיד הצדקות.	תתעה. מי שהולך ללווייה, עיד הגיל ועיד המלכים.
תתקיד. התורה נתנה כנגד, עיד הגיל.	תתעט. הנותן צדקה, עיד שכר נותני הצדקה.
תתקטו. הגה אמרו אם, עיד מקבלי צדקה.	תתפ. הנותן צדקה יזכה, עיד הגיל.
תתקטז. כתיב נשיאים ורוח, עיד נתינת הצדקות.	תתפא. מעשה באדם אחד, עיד הגיל.
תתקיו. כתיב מברך את, עיד הגיל.	תתפב. יותר טוב להתחבר, עיד החברה.
תתקיא. ראובן שאמר לשמעון, עיד הגיל.	תתפג. שמאי אומר הוי, עיד הכנסת אורחים.
תתקיס. ראובן שאמר לשמעון, עיד הגיל.	תתפד. יש צדקה שאינה, עיד הצדקות.
תתקיז. הגה כתיב ויהיו, עיד הגיל.	תתפה. הרי אם עני, עיד הגיל.
תתקכא. הנבאי אם יש, עיד הגיל.	תתפו. מעשה באדם אחד, עיד הגיל.
תתקכב. אחד נתן חפץ, עיד הגיל.	תתפז. אדם אחד רצה, עיד הגיל.
תתקכג. כי על כל אלה, עיד הגיל.	תתפח. ומי שקרוביו צדיקים, עיד ומכשרך לא תתעלם.
תתקכד. כל נבאי לא יבקשו, עיד הנבאים.	תתפט. עשיר אחד היה, עיד הגיל.
תתקכה. מעשה באחד שקיבץ, עיד הגיל.	תתצ. יהודי אחד היו לו, עיד הגיל.
תתקכו. מעשה בבחור אחד, עיד פדיון הבן.	תתצא. שנים היו שהיו, עיד הגיל.
תתקכז. בכור שורו הדרה, שלא יבוה קדשים.	תתצב. מי שיש לו נכסים, עיד הגיל.
תתקכח. אם היו רואין, עיד פדיון שבוים ועיד פקוח נפשות.	תתצג. אדם שיש לו, עיד חינוך הבנים.
תתקכט. בראשית רבה, עיד כיבוד אבות וקנים.	תתצד. מכל שבט נתקבצו, עיד לשלם טובה לעושי טוב.
תתקל. האב שבתו נשואה, עיד כיבוד אב ואם.	תתצה. כתיב רעך ורעי, עיד הגיל.
תתקלא. כתיב ונחיה, עיד שצריך לפרנס בנים קטנים.	תתצו. אם באים שנים עיד נתינת הצדקה.
תתקלב. אמרינן בקדושין, עיד כבוד אריא.	תתצז. כשאדם נותן מתנות, עיד הגיל.
תתקלג. האב שמצוה לבנו, עיד הגיל.	תתצח. אם אדם בא, עיד הגיל.
תתקלד. מי שאמרה לו, עיד הגיל.	תתצט. שלח לחמך על פני, עיד הגיל ועיד נמילות חסדים.
תתקלה. הבן שבא לידו, עיד הגיל.	תתק. תרין תלמידין, עיד הגיל.
תתקלו. האב שהיה חוטב, עיד הגיל.	תתקא. אשרי משכיל אל, עיד להתרחק מלכביש את פני חברו.
תתקלז. ואדם שיש לו בן, עיד הגיל.	תתקב. איש אחד היה, עיד פדיון שבוים.
תתקלח. בעיר אחת, עיד שלא לגזום צער לאדם.	תתקג. מעשה באדם אחד, עיד העניים.
תתקלח. ומי שרוחץ בבית, עיד כיבוד הורים ומורים.	תתקד. יהללך ור ולא, עיד הגיל.
תתקלט. כבר את אביך, עיד הגיל.	תתקה. מי שמתפרנס מן, עיד הגיל.
תתקמ. ושאל אמר לנער, עיד הגיל.	תתקו. אמר רבי אליעזר, עיד נבאי צדקה.
תתקמא. למה נענש יוסף, עיד הגיל.	תתקז. אם אדם עני, עיד הגיל.
תתקמב. אם האב והאם, עיד הגיל.	תתקח. והייתם נקיים מה, עיד הגיל.
	תתקט. אם הנבאי שומע, עיד הגיל.

סימן	סימן
תתקמג.	אחד היה מתענה. שלא להצטער על המת יותר מדאי.
תתקמד.	כתיב וידו אוחזת. עיד כיבוד אב ואם.
תתקמה.	ראה כמה הראשונים. עיד הגיל.
תתקמו.	והבאת עלי קללה. עיד נניבת דעת.
תתקמז.	ויאמר עשו הנה. עיד כיבוד אב ואם.
תתקמח.	אם תראה רשעים. עיד הרשעים.
תתקמט.	כתיב הנה מה. עיד שלא לצער את ההורים.
תתקנ.	איש שיש לו אשה. עיד הגיל.
תתקנא.	האב המצוה לבנו. עיד הגיל.
תתקנב.	מי שיש לו אב. עיד הגיל.
תתקנג.	אם אב ואם. עיד הגיל.
תתקנד.	איש אמו ואביו. עיד הגיל.
תתקנה.	איש אמו ואביו. עיד הגיל.
תתקנו.	שניא כח לא. עיד הנהגת האב עם בניו.
תתקנז.	האב שמצוה לבנו. עיד הגיל.
תתקנה.	וכן החלומות שאדם. עיד החלומות.
תתקנט.	יעקב שידוע. עיד הנהגת האדם עם בניו.
תתקס.	ראה כמה תעניות. עיד הגיל.
תתקסא.	לאדם שיש לו. עיד הבנים.
תתקסב.	כתיב יראת ה'. עיד הבנים.
תתקסג.	כל המצות יקבל. עיד שכר מצות כיבוד אריא.
תתקסד.	מעשה באדם אחד. עיד כיבוד אריא.
תתקסה.	מפני שיבה תקום. עיד כיבוד הוקנים.
תתקסז.	הזהיר בכבוד זקן. עיד הגיל.
תתקסח.	כבר ה' מהונך. עיד כיבוד הורים ומורים.
תתקסח.	אם יש דליקה. עיד הגיל ועיד כיבוד תיח.
תתקסט.	אדם חשוב ימעט. עיד הגיל.
תתקע.	שנים שהם בעיר. עיד שלא לכייש את חבירו.
תתקעא.	כתיב כן יאברו. עיד הצדיקים.
תתקעב.	אחד עור היה. כניל ועיד התמלה ועיד מרות טובות.
תתקעג.	מי שבא ממדינת. עיד בשורה רעה.
תתקעד.	מי שבא מארץ. עיד בשורות טובות.
תתקעה.	למה נקרא חסיד. עיד החסידים.
תתקעו.	כי עליך הורגנו. עיד הגיל.
תתקעז.	אחד היה מחרף. עיד הגיל.
תתקעח.	ועיקר חוק. עיד החסידות.
תתקעט.	כיש בעיני ה'. עיד הגיל.
תתקס.	מי שעוצר את יצרו. עיד הגיל.
תתקסא.	בשעה שאדם. עיד הסתכלות בפני זולתו.
תתקסב.	שורש החסידות. עיד החסידות.
תתקסג.	באגדה דשמואל. עיד הגיל.
תתקסד.	כל מי שיש לו. עיד הגיל.
תתקסה.	לעולם יהא אדם. עיד הגיל.
תתקסז.	אמר רבינא מריש. עיד חינוך הבנים.
תתקסח.	שורש היראה. עיד עבודת הבורא.
תתקסח.	כמה חביבים צדיקים. עיד הצדיקים.
תתקסט.	ואם אדם מצליח בבנים. עיד המול ועיד התחננות.
תתקצ.	נתן הגביא כיון. עיד הגיל.
תתקצא.	ואהבת את ה'. עיד החסידים.
תתקצב.	איזה אהבת. שצריך להוכיח את חבירו.
תתקצג.	סיני לחסידות. עיד החסידות.
תתקצד.	מצוה שיאמר החכם. עיד חינוך הבני.
תתקצה.	אל ישבח אדם. עיד להתרחק שלא יבוא לדי קנאה.
תתקצז.	אל ישבח אדם. עיד שיוגיל עצמו להיות ענו.
תתקצז.	כשיצאו רבן שמעון. עיד הגיל.
תתקצח.	כתיב יהלך זד ולא. עיד הגיל.
תתקצט.	מי שמשבחים אותו. עיד סובר שקר תרחק.
תת.	אל תשמה אם יכבדך. עיד שצריך להיות ענו.
תתרא.	רכי אבא בשם. עיד הגיל.
תתרב.	כתיב עברך יעקב. עיד הגיל.
תתרג.	אם הולך אדם. עיד הגיל.
תתרה.	כתיב הן בקדושה. עיד הגיל.
תתרה.	ומעשה באלמנה אחת. עיד עניש ביד שלמעלה.

סימן	מפתח	סימן
תתרו.	מי שחלם חלום, עיד מדות טובות	תתרו.
תתרו.	שצריך האדם לדבקה בהן.	תתרו.
תתרו.	אמרו חכמים המדות, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	אין אדם יכול, עיד שלא יהווק	תתרו.
תתרו.	האדם טובה לעצמו.	תתרו.
תתרו.	ומותר האדם, עיד הבושת.	תתרו.
תתרו.	עת לעשות לה, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	אם למדת תורה, עיד שלא יהווק	תתרו.
תתרו.	טובה לעצמו.	תתרו.
תתרו.	אדם שיוכה את, להתרחק מחילול	תתרו.
תתרו.	שם שמים.	תתרו.
תתרו.	אמרינן בתנחומא, עיד הנסיונות.	תתרו.
תתרו.	יראת ה' טהורה, עיד השבר בעד	תתרו.
תתרו.	המצוה.	תתרו.
תתרו.	למה כתב בני, עיד כיצר יתנהג האדם.	תתרו.
תתרו.	על פת לחם, כניל ומבאר פסוקים	תתרו.
תתרו.	אחדים בתניך.	תתרו.
תתרו.	שורש יראת ה', כניל ועיד הנסיונות.	תתרו.
תתרו.	משה ורוד היו, טעם לצדוק הרין	תתרו.
תתרו.	ולצדקתך צדק.	תתרו.
תתרו.	כי מפני הרעה, עיד הרשעים.	תתרו.
תתרו.	בפרקים דר' אליעזר, עיד הגוים.	תתרו.
תתרו.	רבי ירמיה אומר, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	והיו לאותות ולמועדים, עיד הצדיקים.	תתרו.
תתרו.	יש מתפלל ונענה, עיד התפללות	תתרו.
תתרו.	שלא לנרום קנאה.	תתרו.
תתרו.	החובל בחברו, עיד בקשת רחמים.	תתרו.
תתרו.	אחד היה לו, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	אחד היה מלביש, עיד להכיר טובה.	תתרו.
תתרו.	אחד היה משיב, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	לאחד מתה, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	עני חולה ועשיר, עיד ביקור חולים.	תתרו.
תתרו.	מעשה באחד שהיה, עיד להכיר	תתרו.
תתרו.	טובה.	תתרו.
תתרו.	יש דברים, עיד שלא יתחסד יותר	תתרו.
תתרו.	מדאי.	תתרו.
תתרו.	אל תהי צדיק, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	אל תהי צדיק, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	ומעשה ביוסף הכהן, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	הנה אמרו הנותן, עיד מצות לאו	תתרו.
תתרו.	ליהנות ניתנו.	תתרו.
תתרו.	מעשה בחסיד, עיד דרכי בני אדם.	תתרו.
תתרו.	כתיב חבר אני, עיד המוכה את	תתרו.
תתרו.	הרבים.	תתרו.
תתרו.	כתיב אשרי איש, עיד לימוד התורה	תתרו.
תתרו.	ועשית המצות.	תתרו.
תתרו.	אשרי איש ירא ה', עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	אשרי איש ירא, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	כתיב חשתי ולא, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	כתיב טובים השנים, עיד זכות	תתרו.
תתרו.	הצדיקים.	תתרו.
תתרו.	ראה כמה גדול, עיד קידוש השם.	תתרו.
תתרו.	כתיב והשיב לב, עיד אשה שאינה	תתרו.
תתרו.	הוננת.	תתרו.
תתרו.	כשבא אליהו זכור, עיד עולם הבא.	תתרו.
תתרו.	ראה כמה חמורה, עיד עונש המצות.	תתרו.
תתרו.	אע"פ שענוה, עיד הענוה.	תתרו.
תתרו.	אל יהא אדם, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	אמר ר' בון, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	רבי בעי משרי, עיד תשלום שבר.	תתרו.
תתרו.	אין אדם יכול, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	כתיב ונתתי להם, כניל.	תתרו.
תתרו.	כשבירך יעקב את, עיד ברכות הפה.	תתרו.
תתרו.	ר' חנינא אמר, עיד גיהנום ועיד	תתרו.
תתרו.	העתיד לבוא.	תתרו.
תתרו.	אל תזכרו ראשונות, כניל ועיד	תתרו.
תתרו.	הפורים.	תתרו.
תתרו.	כתיב הוא, עיד מלך המשיח.	תתרו.
תתרו.	שבעה רועים, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	יש צדיקים, עיד הרחיצה.	תתרו.
תתרו.	צדיק אחד, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	כתיב ה' אלהי, עיד הצניעות.	תתרו.
תתרו.	כתיב ראשית, עיד לחונן את הרל.	תתרו.
תתרו.	רבי אמי הוה, עיד כבוד הבריות.	תתרו.
תתרו.	חסיד אחד היה, עיד הנקיין.	תתרו.
תתרו.	בכל עת יהיה, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	מעשה באחד, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	כשלוקח אדם, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	אחד היה שואל, עיד הגיל.	תתרו.
תתרו.	כתיב אמרו לצדיק, עיד שמירת	תתרו.
תתרו.	האוכלין.	תתרו.
תתרו.	רבי דייא צוה, עיד הגיל.	תתרו.

סימן	סימן
תתשעו. כל מצוה הבאה. עיד סעודת חתן.	תתשמד. הגה אמרו כל. עיד הגיל.
תתשעה. ולא יתכבד אדם. עיד הגיל.	תתשמה. המוליד ממור לא. עיד מצות פיר.
תתשעט. כתיב וארחצך במים. עיד טבילת נשים.	תתשמו. דע והבן כי לא. עיד הגיל.
תתשפ. במקום שיש נואפים. עיד הגיל.	תתשמו. במכילתיה אם אחרת. עיד היוונים.
תתשפא. כל המקפיד עליו. עיד הגיל.	תתשמת. כתיב והודעתם. עיד הגיל.
תתשפב. חיצן של זב. עיד הטבילה.	תתשטט. בתחלה השיא. עיד הגיל.
תתשפג. יש מידות במקור. עיד וסתות האשה.	תתשנ. אדם שהוא בחור. עיד הגיל.
תתשפד. מעשה בחסיד אחר. עיד הגיל.	תתשנא. מעשה באחר שהיה תדיר. עיד הגיל.
תתשפה. אע"פ שאמרו נחש. עיד דברים שבין איש לאשתו.	תתשנב. האיש שמישא את בתו. עיד הגיל.
תתשפו. האובל לפני אשה. עיד אשה מעוברת.	תתשנג. החכם השיא לבנו. עיד הגיל.
תתשפז. כתיב וימלאו ימיה. כגיל.	תתשנד. אמר החכם לבנו. עיד דברים שבין איש לאשתו.
תתשפח. כתיב ותגמול את. עיד מניקה.	תתשנה. כתיב כי עתה. עיד הגיל.
תתשפט. שמועה רעה אל. עיד אשה מעוברת.	תתשנו. מי שעוב את אשתו. עיד הגיל.
תתשצ. הנטען מן האשה. עיד להוציא איע מן החשד.	תתשנו. אחד בא לאיש צדיק. עיד הגיל.
תתשצא. ראובן שאמר לשמעון. עיד הגיל.	תתשנח. איש אחד היתה לו. עיד הגיל.
תתשצב. אע"פ שאין להתייחד. עיד להציל מן העברה.	תתשנט. איש אחד בא. עיד הגיל.
תתשצג. כשם שאמרו שאסור. עיד שאסור לפרוש איע מן הצבור.	תתשס. מי שיש לו. עיד להתרחק מן הרומה לכעור.
תתשצד. אדם שנפטר. להתרחק מן הרומה לכעור.	תתשסא. מי שאינו יכול. עיד דברים שבין איש לאשתו.
תתשצה. כתיב וחכך. עיד לומדי תורה.	תתשסב. איש שלקח אשה. עיד הגיל.
תתשצו. הין צדק יהיה. עיד הגיל.	תתשסג. לא יכסה אדם. עיד היוונים.
תתשצז. אדם שנמר בלבנו. עיד הגיל.	תתשסד. כשצרים על העיר. עיד הגיל.
תתשצח. אע"פ שכתוב נשבעתי. עיד הגיל.	תתשסה. אם יודע אדם. עיד שלא לבייש את בני אדם.
תתשצט. כתיב תורת אמת. עיד הגיל.	תתשסו. בסוף עדיות אמר. עיד הגיל.
תתת. כיון שאמרו על מה. עיד הגיל.	תתשסז. מן דרטיך שלח. עיד היוונים.
תתתא. אם תראה בני אדם. עיד הגיל.	תתשסח. ויבאה יצחק. עיד הגיל.
תתתב. מי שנושא ונותן. עיד הגיל ושכרו.	תתשסט. ויוסף אברהם ויקח. עיד הגיל.
תתתג. אם יבוא אדם. עיד הגיל.	תתשע. אמרו לאחד למה. עיד היוונים.
תתתד. ראובן ששמע שאומרים. עיד הגיל.	תתשעא. בבראשית רבה. עיד הגיל ועיד אדם וחווה.
תתתה. אדם שיש לו. להתרחק מלהויק לחברו.	תתשעב. כתיב ושרה שומעת פתח. להתרחק מן הנשים.
תתתו. מי שיש לו. עיד הגיל.	תתשעג. ואברהם וקן בא. עיד אשה שאינה הוננת.
תתתז. ראובן שהיה. עיד הגיל.	תתשעד. כתיב כי על כבוד. עיד חופת חתנים.
תתתח. ראובן שחייב מעות. עיד דרך טובים ועיד מרות טובות.	תתשעה. כתיב ועד והדר. עיד הגיל.
	תתשעו. כל המברך שהשמתה. עיד הגיל ועיד אשה שאינה הוננת.

סימן
 תתתמג. בססוקי מאוני. עיד הגיל.
 תתתמד. אל תאמר אשלמה. עיד הגיל.
 תתתמה. ואלה הם שהם. עיד להתרחק מהויק.
 תתתמו. והיורע שמתר לאכול. עיד הגיל.
 תתתמו. אל יהא משל. עיד הגיל.
 תתתמז. איש היה בכפר. עיד הגיל.
 תתתמט. מן הרין לא היה. עיד הרבית.
 תתתנ. הלוקח רבית. עיד הגיל.
 תתתנא. כל הסטלטלין. עיד שצריך לעשות כרצון חכמים.
 תתתנג. המחזיר טוב. עיד הגיל.
 תתתנג. אם תחסיין. עיד השותפות והתבודד.
 תתתנד. אם תראה אדם. עיד הגיל.
 תתתנה. אדם שנכנס לעיר. עיד הגיל.
 תתתנו. אם יתודים טובים. עיד הגיל.
 תתתנו. ישראל ונוי. עיד הגיל.
 תתתנה. אם רואה אדם. להתרחק וולחו מן השבועה.
 תתתנפ. לעולם ישקול אדם. להתרחק את החשד.
 תתתנס. ראובן שהגוי. עיד הגיל.
 תתתנס. ראובן שאמר לשמעון. עיד הגיל.
 תתתסא. כל אדם הושר. עיד הגיל.
 תתתסב. אל יגרום אדם. עיד כפוי סוכה.
 תתתסג. ראובן היה. שלא יעשה רעה לחברו.
 תתתסד. בתגומסא בפרשת. עיד להתרחק מן השבועה.
 תתתסה. מעשה באשה אחת. עיד הגיל.
 תתתסו. נוי שבא לכרות. להתרחק מן הגוים.
 תתתסז. הרי יתודה. להתרחק מן השבועה.
 תתתסה. לא יתחיל אדם. עיד השופים.
 תתתסט. לא תשא את. להתרחק מן השבועה.
 תתתע. כשהיה ר' יוחנן. עיד הגיל.
 תתתעא. רב כהנא ורב. עיד הגיל.
 תתתעב. מעשה בחסיד אחר. עיד הגיל.
 תתתעג. אם יש לו לאדם. עיד הגיל.
 תתתעד. אין זאת וישבע. עיד הגיל.
 תתתעה. אשרי אדם מסחר. עיד הגיל.
 תתתעז. וריש לקיש סי. עיד הגיל.
 תתתעז. כקשו לחכם. עיד הגיל.

סימן
 תתתט. מעשה בשנים שהיו. עיד הגיל.
 תתתי. אם באתה להשכיר. עיד הגיל.
 תתתיא. מעשה בחסיד אחר. עיד הגיל.
 תתתיב. אם ראובן נתן מעותיו. עיד הגיל.
 תתתיג. מעשה באיש אחר. עיד הגיל.
 תתתיד. אם אדם חייב לשום אדם. עיד הגיל.
 תתתמו. ומעשה בנשים שקנו. עיד הגיל.
 תתתמו. מעשה באדם אחר. עיד משא ומתן באמונה.
 תתתיו. כתיב ואשקלה. עיד הצריקים.
 תתתית. המוכר אבק תולעים. עיד משא ומתן באמונה.
 תתתיט. לא יאמר אדם. עיד הגיל.
 תתתכ. אע"פ שאמרו מי. עיד הגיל.
 תתתכא. כתיב כי יקדיש. עיד ההקדש.
 תתתכב. וכשם שאסור לעמוד. עיד אונאה דברים.
 תתתכג. לא יאמר אדם בואת. עיד הגיל.
 תתתכד. ראובן שמכר. עיד להתרחק מן הרכילות.
 תתתכה. עני שמכר חפצו. להתרחק מן השקר.
 תתתכו. החכם היה עורך. עיד להתרחק מלהויק לחברו.
 תתתכז. עת לעשות לה'. עיד עיבור שנה.
 תתתכח. כתיב מלפנו מכהמות. עיד להתרחק מן השקר.
 תתתכט. רבן שמעון. עיד להתרחק מלהויק לחברו.
 תתתל. מי שיש לו ממון. עיד הגיל.
 תתתלא. כסף של בעלי רבית. עיד הגיל.
 תתתלב. אל יעשה אדם. עיד הגיל.
 תתתלג. כל אדם שהוא. עיד הגיל.
 תתתלד. אדם ששמוהו. עיד נידוי וחרם.
 תתתלה. אם הרויח אדם. עיד גולה.
 תתתלו. אחד שהק עם חברו. עיד הגיל.
 תתתלז. כל המלוה לשרים. עיד הגיל.
 תתתלח. כתיב לא יתרוך. עיד הגיל.
 תתתלט. כתיב האש בית אוצרות. עיד הגיל.
 תתתמ. מלך יושב על כסא. עיד איסוף ואיסוף.
 תתתמא. ואל יאמר אדם. עיד הגיל.
 תתתמב. סהרתי מחטאתי. עיד הגיל.

סימן	סימן
תתקנז. אם אדם נעשה. עיד הניל.	תתנעת. לא יהיה אדם. להתרחק מן השקר.
תתקיד. המבייש את הוקן. עיד הניל.	תתנעט. הרי הוא אומר. להתרחק מן השבועה.
תתקסו. איש אחד ידע. עיד הניל.	תתנפ. בקהל אחד נתנו. עיד הניל.
תתקסז. כתיב ואהבת לרעך. עיד הרין.	תתנפא. מי ששרוי בצער. עיד הגורים.
תתקיו. בספרי אומר לא. עיד הדיינים.	תתנפכ. כתיב טוב אשר. עיד הניל.
תתקית. מעשה באשה אחת. עיד הניל.	תתנפנ. המתכוין לומר. עיד הניל.
תתקיט. אחד מבעלי דינין. עיד הניל.	תתנפד. אם יבוא לפני חכם. עיד הניל.
תתקכ. בתורה ובנביאים. עיד העונשין.	תתנפה. אע"פ שאמרו חכם. עיד הניל.
תתקכא. אדם שקרובו. עיד החשר.	תתנפו. כתיב בסוף מלאכי. עיד החרמות.
תתקכב. אם היה לך. להתרחק מן החנופה.	תתנפו. וימעלו בני ישראל. עיד הניל ועיד העונשין.
תתקכג. זקן אחד היה. שצריך להיות נקי מאלהים ואדם.	תתנפת. ומשומדים למה חיים. עיד הניל.
תתקכד. כתיב עם אשר. שיש ליטול עצה מלפני חכם.	תתנפט. דברה תורה כנגד. עיד הניל.
תתקכה. אם תלמיד חכם. עיד הניל.	תתנצ. ויואל שאול את העם. עיד השבועות והחרמות.
תתקכו. אל יפול אדם. עיד שיתחבר עם צדיקים חכמים.	תתנצא. למה בימי דורות. עיד הניל.
תתקכז. מעשה במלך. עיד שונא מתנות יהיה וכניל.	תתנצב. מעשה באדם אחד. עיד הניל.
תתקכח. לא יהרהר אדם אחד. עיד שיטול עצה מחכם.	תתנצג. רשאיין בני העיר. עיד תקנות הצבור.
תתקכט. אל תבא לעצה. עיד הניל.	תתנצד. כשהצבור נוזרין חרם. עיד הניל.
תתקל. אם אמרו לאדם. עיד להוקיר את הצדיקים.	תתנצה. לא יחתום אדם עם. עיד הניל.
תתקלא. אם יאמר לך. עיד ביטול תורה ועיד שבועות.	תתנצו. אין נוזרין ב'. עיד החרמות.
תתקלב. ראובן שנטל עצה. עיד העצות.	תתנצז. והחזן אל יאמר. עיד הניל.
תתקלג. ומעשה ביועץ אחד. עיד הניל.	תתנצח. קללת חכם אפילו. עיד הניל ועיד הקללות.
תתקלד. חכם שיעץ לאחרים. עיד הניל.	תתנצט. במקום אחד היו. עיד הניל.
תתקלה. אם יבא אצלך. להתרחק מלזות שפתים.	תתק. בעיר אחת עשו. עיד הניל.
תתקלו. כתיב בספר יהוקאל. עיד העצות.	תתקא. במקום אחד נתקבצו. עיד הניל.
תתקלז. אדם שאין דבריו. עיד התוכחה.	תתקב. כשמשמין הקהלות או. עיד הניל.
תתקלח. כשאדם יודע. עיד הניל.	תתקג. לא ידור אדם. עיד הניל.
תתקלט. כתיב רש ועושר. עיד להתרחק מן השררה.	תתקד. במקום שיש עשיקים. עיד גולה וערעורים.
תתקט. אם רואה אדם. עיד הניל.	תתקה. בני האדם. עיד שצריך ללכת בדרך טובים.
תתקטא. כתיב תחנונים. עיד התנוחה.	תתקי. ישראל שדרים. עיד שמירת העיר.
תתקטב. כתיב ויהי כהפנותו. עיד המלכים.	תתקו. כתיב אלקים. לשנוא את עושי רשעה.
תתקטג. אם תראה פרנס. להתרחק מן הגאות.	תתקח. גם אלה לחכמים. עיד הדיינים.
	תתקטד. אדם חכם שמתפרנס. עיד הניל.
	תתקי. מי שעוסק ברצון. עיד הניל.
	תתקיא. אם יבא דין. עיד הניל.
	תתקיב. משקר תרחק. עיד הניל.

סימן

סימן

תתקמז. אחד היה מתנאה. עיד הגיל.
 תתקמח. מי שהקביה מספיק. עיד העושר
 שנוחן ה' להאדם.
 תתקמט. כתיב אשר נתני. עיד הפרנסים
 המתנאים.
 תתקנא. אחד היה מוחוק. עיד הגיל.
 תתקנב. כתיב ושם אלהים. להתרחק מעיו.
 תתקנז. רוב בני אדם. עיד הגיל.
 תתקנח. האב שיש לו. עיד הגיל.
 תתקנח. אחד ירש. עיד הגיל.
 תתקנז. אשה אחת יהודית. עיד הגיל.
 תתקנח. כשכא אדם לעשות. עיד הגיל.
 תתקנז. בכל דרכיך דעהו. עיד הגיל.
 תתקנח. כשאמר לא ראיתם. עיד הגיל.
 תתקנז. מעשה בחסיד אחד. עיד הגיל.
 תתקנח. יהודי אחד הלך. עיד הגיל.
 תתקנז. איש אחד הלך. עיד הגיל.
 תתקנח. מעשה באדם אחד. עיד הגיל.
 תתקמז. מעשה באדם אחד. עיד מדה
 כנגד מדה.
 תתקמח. אמרו לאדם אחד. להתרחק מעיו.
 תתקמז. גלח אחד. עיד הגיל.
 תתקמח. גוי שהולך בבית. עיד הגיל.
 תתקמז. אם אדם בבית. עיד הגיל.
 תתקמח. אחד רצה ללכת. עיד קידוש השם.
 תתקמז. קראים עשו בית. עיד הקראים.
 תתקמח. גוי אחד היה. להתרחק מן הגוים.
 תתקמז. כתיב רוממות. עיד הגיל.
 תתקמח. בעיר אחת לא היו. עיד הגיל.
 תתקמז. אחד היה בכפר. עיד הגיל.
 תתקמח. כתיב ועת ומשפט. עיד המשפט.
 תתקמז. אם יהיה איש. עיד שלא לסייע
 לבעלי עבירה.
 תתקמח. אחד בעל מחלוקת. עיד אם לענות
 לכסיל.
 תתקמז. כתיב אוטם אונו. עיד הנזנים.
 תתקמח. כתיב צדק צדק. עיד הגיל.
 תתקמז. שנים שיושבים בדיון. עיד הגיל.
 תתקמח. הרב בא לעולם. עיד הגיל.
 תתקמז. צדיק אחד היה. עיד הגיל.
 תתקמח. אם ישבת בדיון. עיד הגיל.

Sepher Chassidim.

תתקמז. ראובן ושמעון היו. עיד הגיל.
 תתקמח. שנים שיכאו לדיון. עיד הגיל.
 תתקמז. אל תעש עצמך. עיד הגיל.
 תתקמח. הווא נברא דגול. עיד הגיל.
 תתקמז. כתיב ואתה תחזו. עיד הגיל.
 תתקמח. כתיב ואצוה את. עיד הגיל.
 תתקמז. כתיב בפרוה רשעים. עיד החרם.
 תתקמח. ראשי הקהל החריםו. עיד הגיל.
 תתקמז. אחד רע לא. עיד הגיל.
 תתקמח. מן הצדיקים נפרעין. עיד הצדיקים.
 תתקמז. אחד יודוי טוב. עיד החרם.
 תתקמח. מן הצדיקים נפרעין. עיד הצדיקים.
 תתקמז. אחד היה לו. עיד המסים.
 תתקמח. כתיב שומר סיו. עיד השבועות.
 תתקמז. מי שרטייל לישבע. עיד הגיל.
 תתקמח. יודוי אחד היה. עיד הגיל.
 תתקמז. איש אחד היה. עיד הגיל.
 תתקמח. יודוי אחד העלילו. עיד הגיל.
 תתקמז. כתיב נשבעתי. עיד הגיל.
 תתקמח. כתיב לא תשא. עיד הגיל.
 תתקמז. שר אחד אמר. עיד הגיל.
 תתקמח. שר אחד היה. עיד הגיל.
 תתקמז. בעיר אחת היה. עיד החרם.
 תתקמח. כבר היו זקנים. עיד השבועות.
 תתקמז. ראובן ושמעון. עיד הגיל.
 תתקמח. אם קראו את. עיד הגיל.
 תתקמז. אע"פ שבחורים סתים. עיד הגיל.
 תתקמח. בעיר אחת היו. עיד החרם.
 תתקמז. ראובן אמר. עיד נקימה ונשירה.
 תתקמח. ראובן הלוח לשמעון. להתרחק
 מהויק לחביו.
 תתקמז. כתיב לא תוכל. עיד הגיל.
 תתקמח. שנים היו בתוהם. עיד הגיל.
 תתקמז. לאחד היו לו. עיד הגיל.
 תתקמח. איש שרואה שני. עיד להציל את
 מסון חביו.
 תתקמז. לא תשים רסים. להתרחק סלנוס
 היוק לחבר.
 תתקמח. אמרינן בחלק. עיד מדה כנגד מדה.
 תתקמז. בבית אחד היו. עיד להציל את
 מסון חברו.

סימן	סימן
תתתריג.	אחד היה רואה. עיד להציל את חברו מן העבירה.
תתתריד.	האוכל תרומה בשוגג. עיד התשובה.
תתתריה.	אחד ראה שנחורים. עיד הנגבים.
תתתריז.	ראובן ידע ששמעון. עיד הגיל.
תתתרכ.	שלשה היו בעיר. עיד השבועה.
תתתרכב.	אחד יהודי היה. עיד שכן רע.
תתתרכג.	ראובן היה עשיר. עיד הגוים.
תתתרכד.	בני אדם שהיו. עיד הגיל.
תתתרכה.	אחד שאל לחכם. עיד הגיל.
תתתרכו.	יהודי שיושב על. עיד הגיל.
תתתרכז.	ראובן ביקש. עיד נאמנות.
תתתרכח.	אחד בא למכור. עיד הגיל.
תתתרכט.	אל יפתה אדם. עיד הגיל.
תתתרכי.	אם ראובן קונה. עיד הגיל.
תתתרכיא.	דע אע"פ שאמרו. עיד הגיל.
תתתרכיב.	צדיק אומר מעט. עיד הגיל.
תתתרכיג.	במזמור י"ב למנצח. עיד הגיל.
תתתרכיד.	אל תדור נדר. להתרחק מן הנדרים.
תתתרכיה.	כתיב שומר פיו. עיד שלא לפתוח פה לשטן.
תתתרכיו.	אחד היה רגיל. עיד הגיל.
תתתרכיא.	אל יאמר אדם. עיד הגיל.
תתתרכיב.	לאשה אחת היו. עיד הגיל.
תתתרכיג.	במקום היו. עיד שלא לקלל ולא לצער שום אדם.
תתתרכד.	אמר רב וישבני. עיד הגיל.
תתתרכה.	אחד היה מתנשא. עיד הגיל.
תתתרכו.	אם רואה אדם. עיד הגיל.
תתתרכז.	תנו רבנן שלשה. עיד הגיל.
תתתרכח.	שאל אחד לחכם. עיד הגיל.
תתתרכט.	כשיצאו ר' שמעון. עיד הגיל.
תתתרכי.	אשה שמקשה. עיד הגיל.
תתתרכיא.	אשה שיושבת על. עיד לבקש רחמים.
תתתרכיב.	שאל אחד אמר. עיד שמוח ומכשפים וקוסמים.
תתתרכיג.	ושאלו עוד לחכם. עיד הגיל.
תתתרכיד.	הקביה ברא את. עיד הגיל.
תתתרכיה.	אמר אדם אחד. עיד הגיל.
תתתרכיו.	אם על ידי. עיד הגיל.
תתתריז.	צדק צדק. עיד הגיל.
תתתריח.	כתיב חבלים נפלו. עיד המלאכים והממונים והגיל.
תתתריט.	כתיב עם נבור תמים. עיד הגיל.
תתתריכ.	דע כמה עונש. עיד הגיל.
תתתריכב.	לאחד ביקשו. עיד הגיל.
תתתריכג.	אין מלמדים את השם. עיד חניל.
תתתריכד.	אם יש לו לאדם. עיד הגיל.
תתתריכה.	חכם אחד למד. עיד הגיל.
תתתריכו.	יש דברים שהם. עיד המזיקים.
תתתריכז.	אילו היה נמצא. עיד הגיל.
תתתריכח.	כתיב ומקניהם. עיד הגיל.
תתתריכט.	עת שמיני חלאים. עיד הגיל.
תתתריכיא.	יש נשים שקורין. עיד הגיל.
תתתריכיב.	אשה אחת היתה. עיד הגיל.
תתתריכיג.	אשה אחת היתה. עיד הגיל.
תתתריכיד.	נשים היו לוקחים. עיד הלחשים.
תתתריכיה.	כתיב אל תהי. עיד הגיל.
תתתריכיו.	כתיב לא יחבול. עיד הגיל.
תתתריז.	אדם שהולך בין. עיד הגיל.
תתתריח.	לאדם ששונא. עיד היוקות.
תתתריט.	למה לא כתב. עיד הגיל.
תתתריכ.	כתיב תורת ה'. עיד תלמוד תורה.
תתתריכב.	כתיב לשמור ולעשות. עיד הגיל.
תתתריכג.	אדם תועה מדרך. עיד המשומדים.
תתתריכד.	כל המקנא שלא. עיד תלמוד תורה.
תתתריכה.	אם יש לאדם תלמידים. עיד הגיל.
תתתריכו.	אם יבאו תלמידים. עיד הגיל.
תתתריכז.	אמר ר' יוחנן. עיד הגיל.
תתתריכח.	כתיב ואל תמוש. עיד הגיל.
תתתריכט.	שנים שמתוכחין. עיד שלא לכי"ש את חברו.
תתתריכיא.	מי שהוא חריף. עיד הגיל.
תתתריכיב.	בכפר אחד היו. עיד הגיל.
תתתריכיג.	אם תראה אדם. עיד ביטול תורה.
תתתריכיד.	החולה כשהנמים. עיד הגיל.
תתתריכיה.	כתיב אשרי משכיל. עיד הגיל.
תתתריכיו.	רב יהודה אמר. עיד הגיל.
תתתריז.	מי שהקיד דם. כניל ועיד שישמור את עצמו.
תתתריח.	בעא מיניה רבא. עיד תלמוד תורה.

סימן	סימן
תתשכג.	איש אחד היה. עיד הגיל.
תתשכד.	רב אחד היה. עיד הגיל.
תתשכה.	אמר ליה ריל. עיד הגיל.
תתשכז.	כתיב ולא אבה. עיד הגיל.
תתשכח.	הרוחך לארץ מרחקים. עיד הגיל.
תתשכט.	מותר ללמוד קטנים. עיד הגיל.
תתשכז.	כתיב לא יודנו. עיד שלא לצער את האדם.
תתשכח.	כתיב ותמר את. עיד הגיל.
תתשכט.	אחד לא היה. עיד הגיל.
תתשכז.	כתיב אם שכיר. להתרחק מן העבירה.
תתשכח.	אעים שכתיב. עיד לימוד תורה לשנים.
תתשכז.	מטרונא שאלה לרי. עיד הגיל.
תתשכח.	אחד שאל לחכם. עיד תלמוד תורה.
תתשכד.	מעשה בתלמיד אחר. עיד הגיל.
תתשכה.	אחד תלמיד שאל. עיד הגיל.
תתשכו.	מעשה באחד שהיה. עיד התפלות.
תתשכז.	יהא אדם רגיל. עיד הגיל.
תתשכח.	ניתנו האותיות. עיד הגיל.
תתשכט.	התורה בארון. עיד התורה.
תתשכז.	יש אותיות שהם. עיד האותיות.
תתשכח.	צדיי קיף. עיד הגיל.
תתשכז.	כתיב אם תבקשנה. עיד הגיל ועיד הרשעים.
תתשכז.	על זאת יתפלל. עיד הגסיונות.
תתשכד.	כתיב ויאמר אני. עיד המלאכים ורמזים.
תתשכז.	במצרים בא אחר. עיד תלמוד תורה.
תתשכז.	באותה שעה שנגור. עיד גזירת הקב"ה.
תתשכז.	לולא האמנתי לראות. עיד הרשעים והפורעניות.
תתשכח.	קף קף כל. עיד מדה כנגד מדה.
תתשכט.	קף הוי. עיד המצות ומתן שכרן.
תתשכז.	ואהבת את ה'. עיד הגסיונות.
תתשכא.	אמרינן במס' ערכין. עיד ארץ ישראל.
תתשכא.	אם מראין לראובן. עיד התלוטות.
תתשכב.	יש הלום שאדם. עיד הגיל.
תתשכג.	אחד הסה הולך. עיד הגיל.
תתשכד.	מעשה באחד שאמר. עיד הגיל.
תתשכה.	אחד היה סתנשא. להתרחק מן הגאון.
תתשכז.	התלמידים היו יושבים. עיד הבנים.
תתשכז.	כתיב כשכבר הימים. עיד הגיל.
תתשכה.	אחד היה בונה. עיד בית הבנסת.
תתשכט.	ולא ישתוררו הצבור. עיד העניים.
תתשל.	במקום אחד נהרגו. עיד קידוש השם.
תתשלא.	כתיב בעצמים. עיד הגיל.
תתשלב.	סכין אחד מצאו. עיד הגיל.
תתשלג.	בית שנהרגו בו. עיד הגיל.
תתשלד.	כתיב סה בצע כי. עיד הגיל.
תתשלה.	אמר ליה עכנא. עיד קבורה.
תתשלו.	שאלו לתלמיד חכם. עיד הגיל.
תתשלו.	ברזילי הגלעדי. עיד הגיל.
תתשלת.	אחד צוה לקבורו. עיד הגיל.
תתשלט.	אל תהי צדיק. עיד הגיל.
תתשמ.	על אחד המרימו. עיד הגיל.
תתשמא.	כתיב עת לעשות. עיד הגיל.
תתשמב.	כשיש דבר בעיר. עיד הגיל.
תתשמג.	כתיב מי יודע. עיד הגסיונות.
תתשמד.	אחד לא ראה. עיד הצל בהושענא ובה ועיד הצדקות.
תתשמח.	רב אחד ראה. עיד יום הכפורים.
תתשמו.	נשמות יש להם. עיד הקברים.
תתשמו.	דלא ניסי לרב. עיד הסתים.
תתשמט.	הוצא אמנושא דדוה. עיד הגיל.
תתשמט.	שילא בר אבינא. עיד הגיל.
תתשנ.	סעמים שרות. עיד הגיל.
תתשנא.	לא יצוה הרב. עיד התולים.
תתשנב.	אחד היה חלה. עיד הגיל.
תתשנג.	ראובן חלה והתענה. עיד הגיל.
תתשנד.	אחד סת אביו. עיד התענית.
תתשנה.	אין אדם שצניכין. עיד הגיל.
תתשנו.	מעשה בחסיד אחר. עיד הסטנים.
תתשנו.	אחד ירא שמים. עיד התלמידים.
תתשנת.	חסיד אחד צוה. להתרחק מהן זרים.
תתשנט.	סי שיש לו עבר. להתרחק מן העברה.

סימן	מפתח	סימן
תתשצט.	אחד צוה לבנו, עיד אבלות.	תתשס.
תתת.	בבית אחד מת, עיד הגיל.	תתשסא.
תתתא.	אחד שונא להברו, עיד המתים.	תתשסב.
תתתב.	אין מניחין לראות, עיד הגיל.	תתשסג.
תתתג.	יצחק אבינו אמר, עיד ברכות הפה.	תתשסד.
תתתד.	מעשה שהביאו לפני, עיד הגיל.	תתשסה.
תתתה.	אחד צדיק היה, עיד הכשפים.	תתשסו.
תתתו.	מי שנטה למות, עיד יציאת הנפש.	תתשסז.
תתתז.	כתיב ואלהי ישראל, עיד התפלות.	תתשסח.
תתתח.	כשמביאין לחכם, עיד הגיל.	תתשסט.
תתתט.	גוים שבשני עיירות, עיד הגיל.	תתשע.
תתתי.	אם יש גוי, עיד בקשת רחמים.	תתשעא.
תתתיא.	מי שאביו משומד, עיד המשומי.	תתשעב.
תתתיב.	עשרה בטלנים, עיד התפלה.	תתשעג.
תתתיג.	ולא אבוא שמוע, עיד הגיל.	תתשעד.
תתתיד.	בעיר אחת היו, עיד הגיל.	תתשעה.
תתתה.	אחד היה מדבר, עיד הגיל.	תתשעו.
תתתו.	אם אדם טובע, עיד הגיל.	תתשעז.
תתתז.	אדם השואל צרכיו, עיד הגיל.	תתשעח.
תתתח.	החכם ראה אחר, עיד הגיל.	תתשעט.
תתתיט.	מעשה באחד, עיד הגיל.	תתשס.
תתתכ.	אחד היה מתאחר, עיד הגיל.	תתשסא.
תתתכא.	כתיב שאו מרום, עיד הגיל.	תתשסב.
תתתכב.	כשאדם מתפלל, עיד הגיל.	תתשסג.
תתתכג.	היושב מעוטף בטלית, עיד הגיל.	תתשסד.
תתתכד.	ואדם כשמתפלל, עיד הגיל.	תתשסה.
תתתכה.	וכשאומרים תגותיהם, עיד הגיל.	תתשסו.
תתתכו.	כל מה שאדם, עיד הכוונות.	תתשסז.
תתתכז.	והכהנים כברכת, עיד ברכת כהנים.	תתשסח.
תתתכח.	כל מצוה שאדם, עיד המצות.	תתשסט.
תתתכט.	טוב לאדם שיתפלל, עיד התפלות.	תתשצ.
תתתכס.	צדיק אחד היה, עיד הגיל.	תתשצא.
תתתכסא.	אנוש מזער נשאר, עיד העניים.	תתשצב.
תתתכסב.	כיון שיש לעניים, עיד הגיל.	תתשצג.
תתתכסג.	אחד היה שונא, עיד קריאת התורה.	תתשצד.
תתתכסד.	כתיב והייתם נקיים, עיד הגיל.	תתשצה.
תתתכסה.	מעשה בהילל הזקן, עיד הגיל.	תתשצו.
תתתכסו.	הזקנים הראשונים, עיד הגיל.	תתשצז.
תתתכסז.	אחד היה מתקן, להתרחק מן המחלוקת.	תתשצח.
תתתכסח.		תתשצט.
תתתכסט.		תתצ.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		תתצט.
תתצט.		תתצ.
תתצ.		תתצא.
תתצא.		תתצב.
תתצב.		תתצג.
תתצג.		תתצד.
תתצד.		תתצה.
תתצה.		תתצו.
תתצו.		תתצז.
תתצז.		תתצח.
תתצח.		

סימן

סימן

תתתלה.	אחד היה לו. עיד הגיל.	תתתע.	כתיב זה אלי. עיד הגיל.
תתתלו.	אחד היה לו. עיד קדושת השבת.	תתתעא.	רבי ישכב חילק. עיד עשית המצות.
תתתלז.	כתיב כוס ישועות. עיד בהמיו.	תתתעב.	כתיב ישבתם וראיתם. עיד הגיל.
תתתלח.	שלשה היו אוכלין. עיד הגיל.	תתתעג.	אחד הלך לסדות. עיד הגיל.
תתתלט.	אחד היה לו. עיד הברכות.	תתתעד.	כתיב אל תהו. עיד הגיל.
תתתמ.	על המן היו. עיד הגיל.	תתתעה.	כל שהרבים צריכים. עיד הצדקה.
תתתמא.	לא יתחיל שליח. כניל ועיד החרם.	תתתעו.	כירושלמי אמר. עיד הגיל.
תתתמב.	אדם שנאמר לו. עיד הגיל.	תתתעז.	ראובן היה עני. עיד הגיל.
תתתמג.	אדם ששכח. עיד הגיל.	תתתעז.	לאחר גשלה כסף. עיד הגיל.
תתתמד.	זקן אחד היה. עיד הגיל.	תתתעט.	אחד בא אצל. עיד הגיל.
תתתמה.	הנה כי כן. עיד הגיל.	תתתפ.	אחד נדר לתת. עיד הגיל.
תתתמו.	אשר נתן לשכוי. עיד הגיל.	תתתפא.	מעשה באיש אחד. עיד הגיל.
תתתמו.	הברכות שביד אדם. עיד הגיל.	תתתפב.	כתיב יהלך זה. עיד הגיל.
תתתמז.	כתיב ברן יחד. עיד המלאכים והשרים.	תתתפג.	אחד אמר לחכם. עיד הגיל.
תתתמט.	אחד היה שוחט. עיד כסוי הרם.	תתתפד.	אחד היה לו. עיד הגיל.
תתתנ.	החכם ראה אחד. עיד הגיל.	תתתפה.	רב אחד שלח. עיד הגיל.
תתתנא.	יהודי אחד היה לו. עיד סכיני השחיטה.	תתתפו.	כתיב קחו מאתכם. עיד הגיל.
תתתנב.	השולח סבין לחברו. עיד הגיל.	תתתפז.	אחד הלוח טעות. עיד הגיל.
תתתנג.	אדם שרואה. עיד שחיטה וכדויקה.	תתתפח.	ראובן שהיה עני. עיד הגיל.
תתתנד.	אחד היה יודע. עיד הגיל.	תתתפס.	ביד ראובן היה. עיד הגיל.
תתתנה.	אחד היה עצרן. עיד הגיל.	תתתצ.	צוה הקב"ה לתת. עיד הגיל.
תתתנו.	אחד היה אוכל. עיד הגיל.	תתתצא.	יש פעמים הלואה. עיד הגיל.
תתתנו.	אחד הביא מן. עיד כשר וחלב.	תתתצב.	הקב"ה נזר. עיד הגיל.
תתתנה.	היאכל תפל מבלי. עיד כל חשקצו.	תתתצג.	כתיב הרחוקים. עיד הגיל.
תתתנט.	שנים היו אחד לא רצה. עיד הגיל.	תתתצד.	ראובן שאמר. עיד הגיל.
תתתס.	איש אחד לא היה. עיד הגיל.	תתתצה.	ראובן שאמר. עיד הגיל.
תתתסא.	בכל מה שחכמים. עיד ללכת בדרך טובים.	תתתצו.	אם ישאלך אדם. עיד הגיל.
תתתסב.	בערב ססח וכססה. עיד החמין.	תתתצז.	ראובן שלח לשמעון. עיד המצות.
תתתסג.	אם תראה. עיד הברכות.	תתתצח.	ראובן ראה את שמעון. עיד הגיל ועיד הצדקה.
תתתסד.	בתחלה היו נכנסין. עיד שמירת שבת.	תתתצט.	אם שמעון היה נזהג. עיד הגיל.
תתתסה.	אחד נתן צמר. עיד שעשנו.	תתתק.	אם נותנין לראובן. עיד הגיל.
תתתסו.	אדם שלובש. עיד הציצית.	תתתקא.	משומר שנתן לצדקה. עיד הגיל.
תתתסז.	תחומא בפרשה שרצים. עיד תלמוד תורה.	תתתקב.	משומר אחד רצה. עיד הגיל.
תתתסת.	בציצית כתיב. עיד הציצית.	תתתקג.	אם אדם אוהב. עיד הגיל.
תתתסט.	רצועות של תפילין. עיד התפילין.	תתתקד.	לאחר היו לו. עיד הרשעים.
		תתתקה.	ומנין אם החזקת. עיד הגיל.
		תתתקו.	שאלו לחכם ראובן. עיד הצדקות.
		תתתקי.	רבי חסא ביד חנינא. עיד הגיל.
		תתתקק.	החכם צוה לבניו. עיד תקנת רבים.
		תתתקט.	אחד היה קונה תבואה. עיד הגיל.

סימן	סימן
תתתקמט.	הדר בחצר חברו, עיד לעשות חסד עם זולתו.
תתתקנ.	כתיב לא תשים, עיד האורחים.
תתתקנא.	רבי ינאי ור' יונתן, עיד העניים.
תתתקנב.	כתיב אל תגזול, עיד הגיל.
תתתקנג.	ראובן היה נותן, עיד הגיל.
תתתקנד.	אדם שהוא קסוף, עיד הצדקות.
תתתקנה.	לא ילך נבאי, עיד הגיל.
תתתקנו.	שני צדיקים היו, עיד הגיל.
תתתקנז.	שני עניים היו, עיד הגיל.
תתתקנח.	כתיב כבוד את, עיד כיבוד אבואם.
תתתקנט.	אחד היה עשיר, עיד הגיל.
תתתקס.	אחד היה מפרנס, עיד הגיל.
תתתקסא.	מי שיצא מעיר, עיד הגיל.
תתתקסב.	אחד היה מכבד, עיד הגיל.
תתתקסג.	אם יהודי טוב, עיד הגיל.
תתתקסד.	איש אחד בא, עיד הגיל.
תתתקסה.	ראובן רצה להכות, עיד הגיל.
תתתקסו.	אדם שיש לאביו, עיד הגיל.
תתתקסז.	והא אמר אביו, עיד הגיל.
תתתקסח.	אחד עשיר אמר, עיד הגיל.
תתתקסט.	אחד היה עשיר, עיד הגיל.
תתתקק.	אבית רבו, עיד הגיל.
תתתקקא.	לא יחטא האדם, עיד הגיל.
תתתקקב.	כתיב שם עולם, עיד הצדיקים.
תתתקקג.	כתיב את יראי ה', עיד כיבוד תיח.
תתתקקד.	מה שרבן נמליאל, עיד הגיל.
תתתקקו.	תא שמע דאמר, עיד הגיל.
תתתקקז.	כתיב אורח ימים, עיד הגיל ועיד הצדקה.
תתתקקח.	כתיב הגה אנכי, עיד הצדיקים.
תתתקקט.	מעשה בחסיד, עיד הספרים.
תתתקקטא.	אחד היה רוצה, עיד הגיל.
תתתקקטב.	הייב אדם ליוהר, עיד הגיל.
תתתקקטג.	במגילת סתרים, עיד התפילין.
תתתקקטד.	המתקנים כגד ששתים, עיד ס'ת.
תתתקקטה.	והלא דברים קי, עיד הגיל.
תתתקקטו.	כתיב והוא עומד, עיד הגיל.
תתתקקטז.	אחד היה משים, עיד הגיל.
תתתקקטח.	אל יצניע אדם, עיד הגיל.
תתתקקטט.	ואמרה להם אנחנו, עיד הגיל.
תתתקמט.	למי שיש לו, עיד הגיל.
תתתקנ.	סופר אחד סיים, עיד הגיל.
תתתקנא.	במס' תמורה בספק, עיד הגיל.
תתתקנב.	כתיב מי יתן, עיד הגיל.
תתתקנג.	אחד כשהיה כותב, עיד סת'ם.
תתתקנד.	אחד נשבר בו, עיד הקולמסים.
תתתקנה.	כשיש חיכוך לאדם, עיד הגיל.
תתתקנו.	החכם נכנס בבית, עיד הגיל.
תתתקנז.	אחד תיקן עץ, עיד הגיל.
תתתקנח.	אחד היה כותב, עיד קדושת הספרים.
תתתקנט.	כשהסופר כותב, עיד קדושת השם.
תתתקס.	אל ימהר אדם, עיד הגיל.
תתתקסא.	אם חסין הסופר, עיד הגיל.
תתתקסב.	כתיב ויכתבו עליו, עיד הגיל.
תתתקסג.	אחד היה מעתיק, עיד שצריך לקרוא קודם בפה.
תתתקסד.	אמרינן בספק, עיד שבת.
תתתקסה.	לעולם יעסוק אדם, עיד הגיל.
תתתקסו.	האדם הולך בדרך, עיד הגיל.
תתתקסז.	כתיב זכור את יום, עיד הגיל.
תתתקסח.	בני אדם הלכו, עיד הגיל.
תתתקסט.	אם הגויים תפשו, עיד הגיל.
תתתקע.	שנים שנתקוטטו, עיד הגיל.
תתתקעא.	כתיב והיית אך, עיד הגיל.
תתתקעב.	בימות החמה שיש, עיד הגיל.
תתתקעג.	זקן אחד נכנס, עיד הגיל.
תתתקעד.	אדם שיש לו, עיד הגיל.
תתתקעה.	מעשה באחד שהיה, עיד הגיל.
תתתקעו.	לא יתענה אדם, עיד הגיל.
תתתקעז.	דליקה היתה בשבת, עיד הגיל.
תתתקעח.	הגולד בשבת, עיד הגיל.
תתתקעט.	אחד חסיד, עיד הגיל.
תתתקס.	כשאומר בשבת, עיד הגיל.
תתתקסא.	זקן אחד היה, עיד הגיל.
תתתקסב.	למי שנשלח לו, עיד הגיל.
תתתקסג.	מנחת כהן משיח, עיד הקרבנות.
תתתקסד.	ארבעה שולחנות מסה, עיד הגיל.
תתתקסה.	כיון שביום דן, עיד יום הדין.
תתתקסו.	בראש השנה, עיד הגיל.
תתתקסז.	איך ביום אחד, עיד הגיל.

סימן	סימן
תתתרכב. ויעלהו במות בעל. עיד בלעם הקוסם.	תתתקסח. כי עשית משפט. עיד הגיל.
תתתרכג. וכנגד מחוה שדי. עיד הגיל.	תתתקסח. כתיב ואם אדונים. עיד המלאכים והממונים.
תתתרכד. כאשר שבועה. עיד סכירת יוסף.	תתתקצ. כתיב אלהי הרים. עיד הגיל.
תתתרכה. הלומות ספר יוסף. עיד יוסף עם אחיו.	תתתקצא. למה אמר נעשה. עיד הגיל.
תתתרכו. אין דבר שכתוב. עיד תורתו הקדושה.	תתתקצב. נום זהב וחלי. עיד הבגדים.
תתתרכז. דע לך כל מה. עיד הגיל.	תתתקצג. אעים שכתוב. עיד הגיל.
תתתרכח. ארץ רחץ כרצון. עיד הגיל.	תתתקצד. נום זהב וחלי. עיד הגיל.
תתתרכט. למה נכתבו הרבה. עיד הגיל.	תתתקצה. ומניד אעים שלנבי. עיד הגיל.
תתתרל. לאודי שמתו הנביאים. עיד כיד ספרי קדש.	תתתקצו. מוכיח חכם. עיד התוכחה.
תתתרלא. לסמן דאמר בן. עיד הגיל.	תתתקצז. כצנת שלג. עיד הצדיקים.
תתתרלב. שלש דגין אוחן. עיד עובדי עברי.	תתתקצה. מעשה היה בשעת. עיד קידוש השם.
תתתרלג. למה לתת למשה. עיד הלוחות.	תתתקצט. נשיאים ורוח וגשם. עיד הנדרים.
תתתרלד. רבי יהושע בן. עיד הגיל.	תתת. בארך אפים יפתה. עיד לכבוד את העשיר.
תתתרלה. מה היה משה. עיד הגיל.	תתתרא. רבש מצאת אכול. עיד התלמידים.
תתתרלו. אין בארון רק. עיד הגיל.	תתתרכ. ועוד מדבר באדם. עיד האורחים.
תתתרלז. האמי צבייה סכאן. עיד העגלות.	תתתרכג. הוקר רגלך. עיד ירדות ורעות.
תתתרלח. תורת ה' תמיסה. עיד דוד המלך.	תתתרכד. הוקר רגלך. עיד הגיל.
תתתרלט. למה סמך סומה. עיד סומרי תהלים.	תתתרכה. ראובן ושמעון שהיו. עיד החשד.
תתתרט. במקום שיאמר אל. עיד שמבאי סוסים כתגך.	תתתרכו. מסף חרב וחץ. עיד הערים.
תתתרטא. צפורים לשון נקבה. עיד הגיל.	תתתרכז. שן רועה ורגל. להתרחק מן אנשים רעים.
תתתרטב. בסדרי לא יודה. עיד המשכן ובהסיק ועיד הנסים.	תתתרכח. מעדה בנר. עיד הנהגת האדם.
תתתרטג. ישראל יצאו. עיד יציאת מצרים.	תתתרכט. מעשה היה והביא. עיד הגיל.
תתתרטד. בויקתו לי תרומה. עיד המשכן.	תתתרכ. למה הוצרכו הנביאים. עיד הגיל.
תתתרטה. כתיב בצל החכמה. עיד הכהנים והמלכים.	תתתרכג. שמים לרום וארץ. עיד הגיל.
תתתרטו. אמר ר' יהודה. עיד שלא לבייש את בני אדם.	תתתרכד. מארי חלמך לשנאך. עיד נבוכדנאצר.
תתתרטז. כתיב לא בצדקתך. עיד ד' אימות.	תתתרכה. כבוד אלהים הסתר. עיד הנהגת האדם.
תתתרטח. כתיב לא תחיה. עיד הגיל.	תתתרכו. אם נעשה נם. עיד הנסים.
תתתרטט. יודים נזיזים. עיד לחות נאמן בברית.	תתתרכז. הנו סנים לכסף. עיד המלכות.
תתתרט. וסעמים אין איש. עיד הנרים.	תתתרכח. אל תריב עם. עיד הנהגת האדם.
תתתרטא. תחלה כספוק מה. עיד איבעת הבנים.	תתתרכט. ראשית חכמה. עיד הגיל.
	תתתרכ. ויאמר אהור דבר. עיד קדושת השם.
	תתתרכג. מי שיש לו ספר. עיד הגיל.
	תתתרכד. למה אמר משה. עיד הראיה.
	תתתרכה. אל יעמוד איש. עיד הגיל.

סימן

סימן

תתתרכב.	אמרו רבותינו זכות, עיד הוכיות.	תתתרכט.	אחד המתין לחמיו, עיד הניל.
תתתרכג.	ויאכל וישת ויקם, עיד המצות.	תתתרכז.	ראובן היה לו, עיד הניל.
תתתרכד.	ויכו עשו את, עיד המלאכות.	תתתרכח.	כתיב ואם לא, עיד הניל.
תתתרכה.	אמר ר' אבא, עיד הצדיקים.	תתתרכט.	יהודי אחד צוה, עיד הניל.
תתתרכו.	מה ברכה ברכם, עיד היצר.	תתתרכי.	אחד היו לו בנים, עיד הניל.
תתתרכי.	ציץ ד' ראשים, עיד השקלים.	תתתרכל.	כתיב קחו נשים, עיד הניל.
תתתרככ.	שיין לשון שנוי, עיד האותיות.	תתתרכמ.	אדם שיש לו, עיד הניל.
תתתרכד.	אשר לו הים, עיד מעשה בראשית.	תתתרכנ.	מי שיש לו בן, עיד הניל.
תתתרכה.	איווה שפיר מרוקם, עיד יצירת הולד.	תתתרכס.	מי שיש לו בן, עיד להרחיק מן העברה.
תתתרכו.	שאל באחת ולא, עיד שאל ורוד.	תתתרכצ.	כהן אחד בא, עיד הניל.
תתתרכז.	מעשה היה בהגמון, עיד הניל.	תתתרכצט.	ועשית הסוכ והישר, עיד הנהגת האדם.
תתתרכח.	רשב"ג ולא כן, עיד מעשה בראשית.	תתתש.	כתיב טוב אחרית, עיד הנשואין.
תתתרכט.	רבי ירמיה בעי, עיד האגרות.	תתתשא.	אחד מבני טובים, עיד הניל.
תתתרכי.	לא ישוך אדם, עיד הנהגות האדם וחבר ועיה.	תתתשב.	האיש שמצוה לבנו, עיד הניל.
תתתרככ.	כתיב בין האולם, עיד הכהנים.	תתתשג.	כתיב וישלחם מעל, עיד הניל.
תתתרכד.	כתיב ויבא אהרן, עיד לשמש את חברו.	תתתשד.	כתיב לא אוכל, עיד הניל.
תתתרכה.	כתיב לא ידון רוחי, עיד הנקמות.	תתתשה.	כתיב כי התענית, עיד הניל.
תתתרכו.	אל תהי חכם, עיד הנהגת האדם.	תתתשו.	למה זכו עמון ומואב, עיד רוד ומלך המשיח.
תתתרכז.	כתיב מי זה האיש, עיד הניל.	תתתשז.	בחור וזקן נתנו, עיד הנשואין.
תתתרכח.	אשה לשלישי, עיד נורת הקב"ה.	תתתשא.	החכם אמר עם אשתו, עיד הניל.
תתתרכט.	וכיוצא בבנים כן, עיד הניל.	תתתשב.	רבי חנינא בן, עיד הניל.
תתתרכי.	למה זימן הקב"ה, עיד העורבים.	תתתשג.	יש שמאבר עצמו, עיד הניל.
תתתרככ.	האוכל תרומה, עיד התשובה.	תתתשד.	לאחר התנו אבן, עיד הניל.
תתתרכד.	אין דורשין, עיד נשואין.	תתתשז.	אחד תלמיד בא, עיד הניל.
תתתרכה.	אחד היה חומר, עיד הניל.	תתתשח.	לא יחשוב הצדיק, עיד הניל.
תתתרכו.	ראובן היה נהנה, עיד הניל.	תתתשי.	אחד היה אומר, עיד הניל.
תתתרכז.	כתיב עיררים ימותו, עיד הניל.	תתתשכ.	החכם שמעל לאחד, עיד מצות סריר.
תתתרכח.	אחד היה עשיר, עיד הניל.	תתתשג.	התלמידים היו, עיד הניל.
תתתרכט.	מי שיש לו מילול, עיד הניל.	תתתשא.	בעיר אחת היתה, עיד זוננים.
תתתרכי.	החכם ראה אחד, עיד הניל.	תתתשב.	אשה הרה לזוננים, עיד הניל.
תתתרככ.	אחד הורה לבנו, עיד הניל.	תתתשג.	עכד היה ליהודי, עיד העברים.
תתתרכד.	אחד שאל לחכם, עיד הניל.	תתתשד.	כסוף מסכת עדיות, עיד המשפחה.
תתתרכה.	ראובן שחפץ ליתן, עיד הניל.	תתתשה.	יש מזכה אחר, עיד הניל.
תתתרכו.	רב אחד היה, עיד הניל.	תתתשז.	שני משוטרים אחין, עיד הניל.
תתתרכז.	מעשה באדם אחד, עיד הניל.	תתתשא.	כהן ששולח את, עיד הקידושין.
תתתרכח.	איש שמגרש אשתו, עיד הגט.	תתתשב.	יש ענה יורשת, עיד הענה.
תתתרכט.	ראובן ביקש לשמעון, עיד הנשואין.	תתתשג.	וכן יש ענה, עיד הניל.
		תתתשד.	יש צדקה והנה, עיד הצדקות.

סימן	סימן
תתתשכז.	יש חסידות שהוא, עיד הצדקות.
תתתשכח.	יש חסידות, עיד הגיל.
תתתשכט.	יש שופט צדק, עיד הדינים.
תתתשל.	יש טובה שהוא, עיד הגורמים טובה או רעה.
תתתשלא.	יש טובה שמביאה, עיד הגיל.
תתתשלב.	יש חסד מלא, עיד הגיל.
תתתשלג.	יש לימוד אעים, עיד הגיל.
תתתשלד.	יש משכה שהוא, עיד הגיל.
תתתשלה.	יש צניעות שטובה, עיד הגיל.
תתתשלו.	יש ענוה וחסידות, עיד הגיל.
תתתשלו.	יש אהבה שאוהב, עיד הגיל.
תתתשלת.	כתיב בכל לכבד, עיד עבודת הבורא.
תתתשלט.	יכול אדם לחסוא, עיד הסינים והגורים.
תתתשמ.	הרי חסיד שאינו, עיד החסידים.
תתתשמה.	אל תהי צדיק, עיד הגיל.
תתתשמב.	כל דבר שאדם, עיד הגיל.
תתתשמג.	כתוב במסכת דרך ארץ, עיד התוכחה.
תתתשמד.	מעשה בחסיד אחר, עיד החסידים.
תתתשמה.	יהללך ור ולא סך, עיד הנאווה.
תתתשמז.	כל מי שהוא חכם, עיד הצדיקים.
תתתשמז.	יותר טוב למי, עיד הגיל.
תתתשמה.	כתיב וצאחקן, עיד הנהגות האדם.
תתתשמט.	אמר וקן אחר, עיד התורה.
תתתשנ.	הנה אמרו יסורים, עיד המצות ועיד מעשי ה' ונורותיו.
תתתשנא.	רבי חגי כשם, עיד הגיל.
תתתשנב.	כ' פעמי' אלהי הרוחות, עיד הגיל.
תתתשנג.	כתיב מגורת רשע, עיד העתיד לבוא.
תתתשנד.	כתיב ליתן זה יצרת, עיד הגיל.
תתתשנה.	כתיב ורחמיו על, עיד כסוי טובה.
תתתשנו.	כתיב מי האנשים האלה, עיד כלעם ועיד צעבית.
תתתשנז.	למה אמר נעשה, עיד היצר.
תתתשנח.	רבית אסרה תורה, עיד הריבית.
תתתשנט.	כיון שהיה אברהם, עיד אברהם ושרה.
תתתשס.	כמה אדע כי, עיד הגיל.
תתתשסא.	אמרו שכני יעקב, עיד החרם.
תתתשסב.	ותאמר לאה בנו, עיד נד כן יעקב.
תתתשסג.	לא יוציא אדם, עיד הנהגת האדם.
תתתשסד.	מידות הטעולות הם, עיד הגיל.
תתתשסה.	ואמר יעקב אל ביתו, עיד הגיל.
תתתשסו.	החכם נכנס בבית, עיד הגיל.
תתתשסז.	המגדל יתוסיס, עיד חינוך הבנים.
תתתשסת.	אמרואה אדם, עיד הנהגת האדם.
תתתשסט.	מי שהוא כא מארץ, עיד הגיל.
תתתשע.	קחילה גדולה, עיד הגיל.
תתתשעא.	כתיב אל תען, עיד הגיל.
תתתשעא.	אם יש דבר איסור, עיד הגיל.
תתתשעב.	החכם היה דוחה, עיד סתי לקרב את החוטאים.
תתתשעג.	כתיב דברי חכמים, עיד התוכחה.
תתתשעד.	אם נצחת הברך, עיד הנצחון ועיד הנהגת האדם.
תתתשעה.	איסתי צריך אדם, עיד להוציא את עצמו מן החשר.
תתתשעז.	כתיב יוקח נא, עיד הגיל.
תתתשעז.	אמרו עליו על, עיד הנגז' האדם.
תתתשעת.	רועה שעשי' תשובה, עיד התשובה ונדרים.
תתתשעט.	אין חסיד אלא, עיד החסידים.
תתתשס.	בפרשהויקרא ניה, עיד הקרבנות.
תתתשסא.	כתיב לולא סני, עיד התשובה.
תתתשסב.	כתיב וסדרו, עיד משה רבנו.
תתתשסג.	מעשה קרח ועדתו, עיד הגיל.

מפתח

ד' בר'	ד' בול'	ד' בר'	ד' בול'
תרב	רסד	תרסג	כל הסימן.
תרנ	תתסא	תתקה	"
תדר	תתסב	תתקו	עד והצילם מן הדליקה.
תרו	תתסג	תתקנט	מן ומת מצוה ע"ס הסימן.
תרח	רסו	תתקנט	כל הסימן.
תרט	רסו	תתקלג	"
תרי	רסח	תתקלב	"
תריג	רסח	תתקיה	"
תריז	תתסד	תתעח	"
תריח	רסט	תתעז	"
תריט	רע	תתעז	מן והגותנין מס ע"ס הסי'.
תרכ	תתסה	תתעב	עד מסכת לבר.
תרכא	תתסו	תתעג	כל הסימן.
תרכב	רעא	תתעד	"
תרכג	רעב	תתעה	"
תרכט	קפא	תתעה	"
תרלב	תקצה	תתעו	"
תקצט	תקצט	תתעח	"
תר	תר	תרפח	"
תרלח	תשעה	תרפ	מן ויש גול עד סוף הסי'.
תרלט	רעג	תרפב	עד ויוציאם.
תרמה	רעד	תרפג	מן ישקני עד סוף הסי'.
תרמו	תתקיג	תרפד	כל הסימן.
תרמז	תתקמז	תרפה	"
תרמח	רעה	תרפו	"
תרמט	תתקד	תרפז	עד ואיבד הכסף.
תרנ	תתק	תרפח	עד בספרים.
תרנב	תתקא	תרפט	כל הסימן.
תרנג	תתקב	תריג	"
תרנד	תתקג	תרצא	"
תרנה	תתקכו	תרצב	"
תרנו	תתקיו	תרצו	"
תרנו	תתקטו	תרצח	"
תרנח	תתקצא	תרצט	"
תרנט	תתקט	תש	"
תרס	תתקי	תשא	עד להגן מן העשן.
תרסא	תתקיא	תשב	מן וכן אם עושה ע"ס הסי'.
תרסב	תתקו	תשב	כל הסימן.
	רעו	תשג	"
		תסח	"

די בר	די בול	די בר	די בול
תתא	תתקפח	תתלט	שטו
	תתקפט	תתמ	סא
	תתקצ	תתמא	סא
תתב	תתקצא	תתמב	סא
תתג	תתקצב	תתמר	שטו
תתד	תתקצד	תתמה	שטו
תתה	תתקצט	תתמח	שטו
תתו	תתר	תתמט	שטו
תתז	תתצג	תתנב	תתרכח
תתח	תתצד	תתנכ	תתרכט
תתי	תתצה	תתנג	תתרל
תתיא	תתצו	תתנד	תתרלא
	תתצז	תתנו	שיז
תתיב	תתצח	תתנח	שיח
תתיג	תתרכ	תתנט	שיח
תתיד	תתרא	תתס	שיח
תתטו	תתרג	תתסא	תתרכב
	ש	תתסב	תתרכמא
	טו	תתסג	תתקעט
תתטז	שא	תתסד	שיח
תתיז	שב	תתסה	תתרכמד
תתיח	שג	תתסו	תתרכמה
תתיכ	שד	תתסז	תתרכמו
	שה	תתסח	שיט
תתיכא	שו	תתעה	שב
תתיכב	שז	תתעט	שכא
תתיכג	שח	תתפ	שכא
תתיכד	שח	תתפכ	שכב
תתיכה	שח	תתפג	שכג
תתיכו	שט	תתפד	תתרלט
תתיכז	שי	תתפט	שכד
תתיכח	שי	תתפצא	תתרכמו
תתל	תתרה	תתפצב	תתרכמה
	שיא	תתפצג	שכה
תתלא	תתרה	תתפצח	תתרכמט
תתלב	תתרו	תתק	שכז
	תתרו	תתקא	שכז
תתלג	תתקצה	תתקג	תתרכנט
תתלד	שיב	תתקד	שכה
תתלה	שיג	תתקה	שכט
תתלו	שיד	תתקו	שכט

די ברי	די בולי	
תקמא	תתשלב	כל הסימן.
תקסב	ז	"
תקצא	תתשלה	"
תקצו	ח	"
תתר	סד	עד לשם שמים.
תתרנ	תקנא	כל הסימן.
תתרד	תקל	מן וכנן עד ללשבת הגוית.
	שמו	מן שלחו מתם עד שוקומוסוק.
	שעה	מן יש דברים עד אבשלות.
	שמה	מן וכן טעשה עים הסימן.
תתרו	שמש	עד לידי נסיון.
תתרו	שנ	כל הסימן.
תתרה	מא	(כשניים)
תתריא	שנא	"
תתריב	שנב	"
תתריג	שנג	"
תתריד	שנד	"
תתרטו	שנר	עד כצינעא.
תרע	תרע	מן וכלב עד סוף הסימן.
תתרו	יב	עד באהבת הקבית.
תתריח	שנה	עד לעולם הבא.
	שנו	מן מזמור עד סוף הסימן.
תתריט	שנו	כל הסימן.
תתריכא	שנו	מן רבי אלעזר עים הסי'.
תתריכב	שנה	מן בשבעה מצות עים הסי'.
תתריכג	תקנב	כל הסימן.
תתריכד	תקנב	עד הבהמה אין.
תתריכז	שנש	מן שני צדיקים עים הסי'.
תתריכח	שם	כל הסימן.
תתריכט	שסא	"
תתרילא	שסב	"
תתרילד	תקנד	מן אל תהי עד סוף הסי'.
תתרילו	שסג	כל הסימן.
תתרילח	תקנו	"
תתרילש	תקנו	"
תתריס	שיד	"
תתריסב	תקנו	"
תתריסה	שסה	מן כתי' ישא עד ועל כבת.
תתריסו	שסה	מן שני צדיקים עים הסי'.
תתריסה	תקנח	כל הסימן.
תתריסט	שסח	מן ויש אוסרים.

די ברי	די בולי	
תתקו	שנט	כל הסימן.
תתקה	של	"
תתקט	שלא	עד שיהא כהסצם
תתקיב	שלב	עד כאילו גולן.
תתקיג	שלב	כל הסימן.
תתקיוד	תתרנ	"
תתקיו	תתרינב	"
תתקיה	תתרינג	"
תתקיש	שלוג	"
תתקכו	שולד	"
תתקל	שלה	"
תתקלג	שלו	"
תתקלד	שלו	"
תתקלה	שלח	"
תתקלו	שלט	"
תתקלז	תירלש	"
תתקמב	שמ	עד יותר מדאי.
תתקמו	שמא	כל הסימן.
תתקמח	שמב	"
תתקמט	שמג	"
תתקנא	תקסב	"
תתקנב	תקסג	"
תתקנג	תקסד	"
תתקנד	תקסה	"
תתקנה	תקסו	"
תתקנו	תקסז	"
תתקנו	תקסה	"
תתקנח	תקסה	"
תתקנט	תקסט	"
תתקס	שמד. שמ	"
תתקסא	תקע	"
תתקסב	תקעו	"
תתקסג	שמה	"
תתקסה	תקעה	"
תתקסו	תקעש	"
תתקסז	תקעש	"
תתקסח	תקס	"
תתקע	תקסא	"
תתקעה	י	"
תתקעו	ס	"
תתקעז	ס	"

ד' בר'	ד' בול'	ד' בר'	ד' בול'
תתרנא	שמו	תתשי	כל הסימן.
תתרנב	שסו	תתשיא	"
תתרנד	שסח	תתשיב	"
תתרנה	שסט	תתשמו	"
תתרנה	תקס	תתשז	"
תתרנט	שע	תתשיח	"
תתרסג	תתל	תתשיט	עד בשנים ממנו.
תתרסד	תתכה	תצג	מן ואשה עד סוף הסי'
תתרסה	תתכ—כג	תצד	כל הסימן.
תתרסו	תתכו	תשפא	"
שעא	מן ישים אדם עד שכבת זרע.	תשכז	"
תתל	מן וגם ירא' עד במכנסים ומן	תשכח	"
	ואח' כיתן עד להוציא המים.	תשכט	"
שעא	מן וגם עד רבוקה במכנסים.	תשל	"
תתכד	מן הכון עד שם קדשו.	תשלב	"
תתלא	מן אדם עד סוף הסימן.	תשלג	עד שמחה שלימה.
תתרסה	תצד	תשלד	כל הסימן.
תתרע	שעא	תשלה	"
תתרפ	תשמא	תשלז	עד באהבתי פלונית.
תתרפא	תתלח	תצו	מן ופעמים עד נגורו לה.
תתרפב	שעב	תצח	מן ומי שמכושף עמה'ים.
תתרפג	תתלט	תשז	כל הסימן.
תתרפה	תתשכא	תשמ	"
תתרפט	שעג	תשמג	"
תתרצ	שעד	תשמד	"
תתרצא	שעד	תשמה	"
תתרצב	שעד	תשמט	"
תתרצג	שעד	תשנ	"
תתרצד	שעה	תשנא	"
תתרצה	שעז	תשנב	"
תתרצז	שעז	תשנג	"
תתרצט	תסח	תשנד	"
תתש	שעה	תשנה	"
תתשב	שעט	תשנט	"
תתשג	שעט	תשסא	"
תתשד	שעט	תשסב	עד יחיו.
תתשה	שעט	תשסג	כל הסימן.
תתשו	שעט	תשסז	"
תתשז	שעט	תשסח	"
תתשה	תפט	תתשעד	מן ואם אדם עד סוף הסי'.
תתשט	שפ	תתשעה	כל הסימן.

ד' בר'	ד' בול'	ד' בר'	ד' בול'
תתין	תתשב	תתקצר	תז
תתצא	תתשנ	תתקצה	תז
	תתשר	תתקצו	תשטו
תתצור	תתשה	תתקצו	תיש
תתצו	תש	תתקצח	תכ
תתצו	תש	תתתר	תכא
תתקא	תתשו	תכב	מז כיון עד סוף הסימן.
תתקב	תתשו	תכג	כל הסימן.
	תתשה	תכד	"
תתקג	תי	תתשז	"
תתקה	תתשט	תתריח	"
תתקי	תיא	תתרכד	"
תתקיא	תיא	תתרכו	"
תתקינ	שיא	תתרכט	"
תתקכ	תתשי	תתרלא	עד הדבר.
תתקכא	תתשיא	תתרלב	כל הסימן.
תתקכט	קלג	תתרלה	"
	קלב	תתילו	"
תתקלא	תתשיב	תתרלו	"
תתקלד	תתשינ	תשו	מז חקר עד סוף הסימן.
תתקלה	תיג	תפ	כל הסימן.
תתקמב	שב	תתרלח	עד באותה העיר.
תתקמג	תיד	תתרלט	מז שומר עד סוף הסימן.
תתקמח	תכו	תתרט	מז ולכך עד סוף הסימן.
	תכח	תתרטא	כל הסימן.
	תכט	תתרטב	"
תתקמט	תל	תתרטג	"
תתקנג	תלא	תתרטד	עד לצאת ממנו.
תתקנד	תלב	תתרטה	כל הסימן.
תתקנו	תלכ	תתרטו	"
תתקנו	תלה	תתרטז	"
תתקנה	תלה	תתרטז	"
תתקנט	תלג	תתרטח	מז כי ידע הקב"ה עד סה"ס.
תתקס	תלד	תתרטג	מז כשהמכשש"י עד האויר
תתקסא	תלה	תתרטו	מז הללו עד סוף הסימן.
תתקסב	תלה	תתרטז	כל הסימן.
תתקסג	תלז	תתרטח	"
תתקסד	תלו	תתרטט	"
תתקסט	תלט	תתרטכ	"
תתקע	תלח	תתרטג	"
תתקעג	תפו	תתרטד	"

